

Consol Serra dimití per motius polítics

Un mes després, encara el batlle sembla que ho vol ignorar

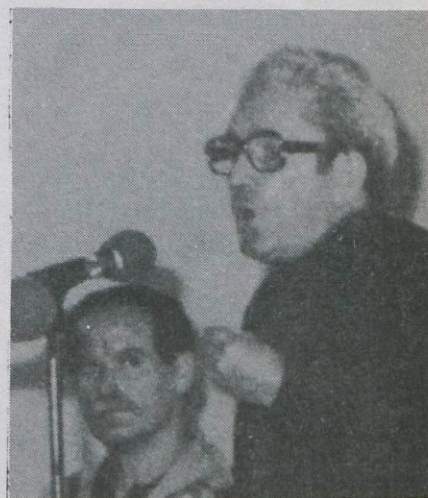
(Pàgina 9)

Figueres

Marcelino Camacho : greu la crisi econòmica

Culpables: la gran banca, els monopolis i les multinacionals

(Pàgina 3)

Sant Feliu de Guíxols

Denúncies a dojo, per part dels veïns de dos barris

Es tracta de la zona més abandonada de la ciutat

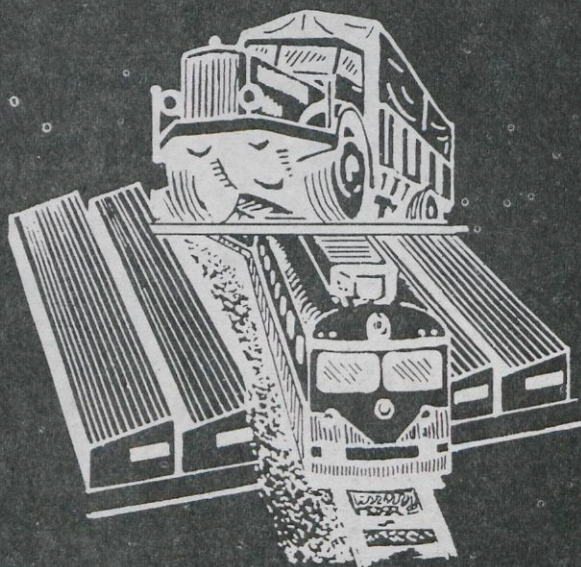
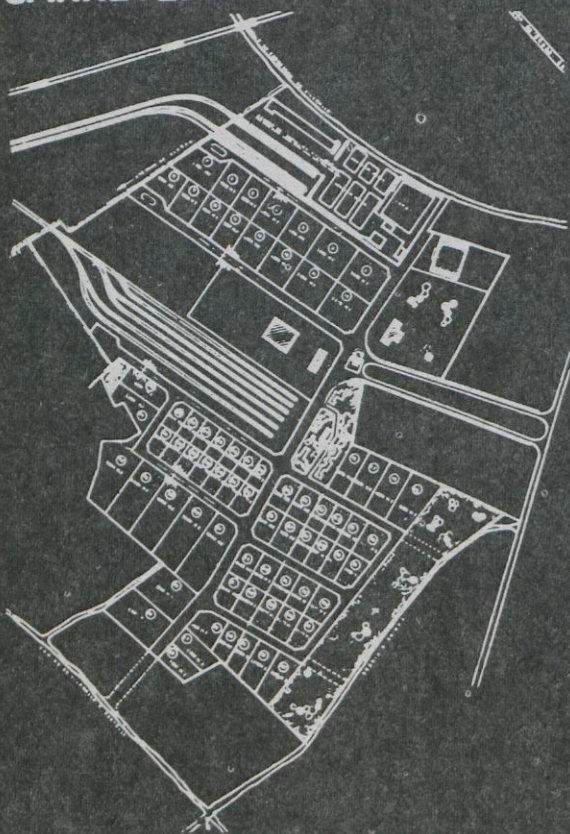
(Pàgina 6)

Crònica de la Catalunya Nord i habituals informacions de la comarca, a les pàgines interiors

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION **FITOSANITARIA VILAMALLA**

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**

Tel. 50 04 12 - Ext. 36/apart. 162 - FIGUERAS

Marcelino Camacho, el líder de CC.OO., parla per a 9 PAÍS

Més de dues mil persones, que abarrotaren el cinema "El Jardí", de Figueres, acudiren a escoltar dissabte, a la nit, el secretari general de Comissions Obreres, Marcelino Camacho, qui, per primera vegada, prenía part en un míting a la "província" de Girona. L'acte, anunciat com a "Festa-míting", havia de celebrar-se al Parc-Boc Municipal, cedit per l'Ajuntament. Però, a darrera hora, i per raó de mal temps, es traslladà a l'esmentada sala cinematogràfica.

La intervenció de Camacho tingué una durada de més d'una hora, després d'haver parlat Vicente Navarro i Angel Serradell, i Justiniano Martínez, secretari de la Construcció a Catalunya de la susdita central sindical.

El líder de Comissions Obreres, que començà saludant en català als assistents i en francès als representants de la C.G.T. de la veïna nació que eren a l'acte, en el transcurs de la seva llarga xerrada féu una anàlisi molt profunda i real de l'actual situació espanyola, en llurs variats aspectes...

GRAN BANCA, MONOPOLIS I MULTINACIONALS, ELS CULPABLES...

Tot just acabat el míting, Marcelino Camacho em va rebre. Home cordial, franc i obert al diàleg, acceptà de bon grat la meua proposició de sotmetre'l a un "interrogatori" periodístic... Des del primer instant, em tutejà, tractament al qual jo vaig correspondre...

—Enguany —em digué—, Comissions Obreres compta amb més de nou-cents mil afiliats. El carnet un milió acaba de sortir de la impremta. Calculo que tancarem l'any amb un milió i mig d'afiliats. Xifra realment important. El promig que ara portem ha és eloqüent: deu mil afiliacions per dia...

—Has parlat sense embuts. Clar... i castellà. I ens has "pintat" força malament la situació econòmica de l'Estat espanyol...

—Sí; evidentment, la crisi econòmica que patim és greu. La crisi política, cal reconèixer-ho, dia darrera dia, es va superant. Però no passa el mateix amb l'altra. Aquesta, la crisi econòmica, repeteixo, empitjora a "marxes forçades"...

—Culpables d'això...?

—Ja ho he dit. Durant el míting m'hi he referit a bastament. La gran

banca, els monopolis i les multinacionals. La crisi econòmica que és un mal que ells han creat, intenten ara de "carregar-la" als treballadors. I és per aquesta raó, és a dir, per tal de fer front, de combatre aquest infundi, que cal anar cap a la unitat sindical. Ho considero urgent, necessari i possible. Els de CC.OO., en principi, ja estem disposats a arribar a un acord amb U.S.O. i U.G.T. Convé constituir una central sindical forta!

ATURAMENT, DEVALUACIÓ DE LA PESSETA, FAM, GOVERN SUÁREZ...

—Has parlat, també, del problema de l'aturament...

—Sí; això és quelcom que pot esdevenir dramàtic. Sobretot, si tenim en compte les últimes mesures del Govern. Amb la devaluació de la pesseta, no s'ha fet altra cosa que augmentar la inflació, en perjudici de l'obrer. En algunes regions, com Andalusia, ja es passa fam. I això pot portar greus conseqüències. Violència, per desgràcia.

—Tot plegar, que la situació es delicadíssima, oi?

—I tant! A més, al Govern Suárez li manca representativitat. Hi són absents els obrers i altres forces. A Itàlia, després del feixisme, ho van fer diferent. Crearen governs, amb la participació de totes les classes nacionals...

I afegi Camacho:

—Mira. El Govern Suárez ha pres unes mesures que no són acceptades pel gran capital i que topen, per altra banda, amb els treballadors.

—Ha destinat uns diners, per tal de combatre l'aturament...

—En efecte. Però una simple divisió demostra que aquests diners només serveixen per a donar "pa", durant un parell de mesos, a menys de cent mil aturats...

CLOENDA

Molt més m'hauria agradat de conversar amb aquest vell i gran lluitador de la classe obrera. Però Marcelino Camacho, secretari general de CC.OO., tenia feina. No podia "amb la seva ànima", tot i que ho feia molt a gust, signant carnets que hom li presentava i rebent felicitacions i mostres de simpatia...

Emili Casademont i Comas

Ford España, S.A. tiene el placer de anunciar
la entrada en Servicio el día 1 de Agosto
de su nueva Concesión en Figueras

GARAGE CENTRAL

Con todos los servicios de
Asistencia Técnica Ford.
Exposición y Venta.
Desde ahora, a su servicio.

GARAGE CENTRAL

Rutlla, 13 - Caamaño, 16 - Tel. 50 06 67 - Figueras

Instalaciones Provisionales

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballester

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillemet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Mínguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fè

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Autonomia i federalisme

El ministre adjunt per a les regions, Clavero Arévalo, va fer el dissabte passat unes declaracions per televisió on parlava de les autonomies de l'Estat Espanyol. Declaracions que més que res servien al titular del nou ministeri per a prendre definitivament terra sobre aquest tema i per a reafirmar de passada, el pensament del Govern.

Resultava sorprenent escoltar un ministre que parlava dels drets dels pobles que formen Espanya i defensar amb paraules eloqüents que les autonomies no separen, ans uneixen més encara l'Estat. La unitat d'Espanya, va venir a dir, queda enfortida per la voluntat dels pobles que la constitueixen i no per un decret que la unifiqui.

L'andalús Clavero Arévalo és autonomista, però no federalista. No ho va dir a la televisió; ho manifestà dies després d'haver-lo nomenat ministre. Entén que el federalisme no té tradició a la història d'Espanya: és una interpretació de la història perquè a la unitat s'hi va arribar a partir d'uns estats —regnes i principats— que conservaven llurs drets de tota mena, i no d'altra manera. Espanya va ser federal durant segles.

La centralització que es produí fa doscents anys, més endavant articulada copiant el model francès i definitivament lligada fa quaranta anys s'aterra ara, per artificiosa. Però avui ens hem de conformar amb les autonomies que concedirà el govern central. El procés, com veiem, es desenvolupa a la inversa.

Els acords esperats entre els parlamentaris i el president de la Generalitat per a negociar conjuntament amb Madrid —als quals s'hi ha arribat com qualsevol ment lúcida podia suposar, malgrat les lògiques diferències de criteri—, són un pas important perquè Catalunya desitja l'autonomia.

Però a l'Empordà seguirem pensant que una Espanya federal, unida a una Europa federal, serà sempre la millor solució.

A. R.

Sumario

• Entrevista con Marcelino Camacho	Pág. 3
• Denúncies a dojo a S. Feliu	6
• Figueres. Dimisión de la teniente de alcalde	9
• Eivissa, paradís de hippies	16 i 17
• L'homenet i l'homenot ⁽²⁾	22
• Escándol al Tour	28

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Feliu de Guíxols

Denuncias a "go-go" de los vecinos de los barrios de Vilartagas y Tueda de Dalt

Sant Feliu de Guíxols: —Cuando salga a la luz el presente número de 9 PAÍS, el gobernador civil de la provincia habrá recibido en su despacho oficial a una representación de la Asociación de Vecinos de Vilartagas y Tueda de Dalt, merced a una gestión hecha en tal sentido por el diputado del Pacte Democràtic per Catalunya, Joan Paredes.

Con ello se habrá cumplido uno de los puntos que el presidente de la entidad, señor Bolaño, propuso en la reciente asamblea general de la Asociación: entrevistarse con el gobernador civil y exponerle la problemática que padecen más de cinco mil personas residentes en la barriada más abandonada, urbanística y socialmente, de Sant Feliu de Guíxols.

DENUNCIAS JUDICIALES

Los restantes acuerdos tomados por unanimidad de los asociados son estos: "Elevar denuncias, que ya se están confeccionando, a todos los niveles, desde la Comisión Provincial de Urbanismo hasta Gobernación", "involucrar individualmente a todos los promotores mediante denuncias judiciales hasta la aclaración de los hechos" y "pactar con el Ayuntamiento, en las condiciones que sea, la puesta

en marcha inmediata del plan en su primera fase y, al mismo tiempo, declararle inepto e ineficaz en pro de buscar una solución política que si no fue creada por el consistorio actual, es completamente responsable al admitir los hechos cuando se posesionaron de sus cargos".

Para llegar a tales conclusiones, que se están traduciendo ya en acciones, el presidente de la Asociación de Vecinos de Vilartagas y Tueda de Dalt, entidad aún —han pasado ocho meses— no legalizada, expuso a los asociados todo lo acontecido desde el instante en que los vecinos fueron llamados por el alcalde para notificarles la ejecución del Plan Vilartagas —unos 80 millones de pesetas de presupuesto aproximado— mediante el pago del 90 por ciento de los costos a cargo del vecindario y el 10 por ciento restante a cargo de las arcas municipales. Los vecinos, no sin falta de razón, pues muchos de ellos habían ya abandonado los servicios de infraestructura a los urbanizadores, se negaron a ello por considerarlo injusto.

FRACASO DEL ALCALDE

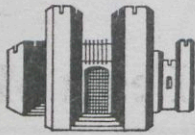
Se acordó, entonces, convocar con el Ayuntamiento a los promotores de las urbanizaciones, pero el fracaso —¿o desidia?— del alcalde fue total: en dos meses sólo convocó a dos promotores. Más tarde, la Asociación lograría reunir en quince días a cuatro.

Mientras tanto se gestionaron aportaciones económicas por parte de la Diputación, lo cual ofrecía una ayuda de 10 millones. La Asociación se comprometió a aportar 16 y el Ayuntamiento, 8 millones. Pero la cosa quedó en nada después de una reunión en la que el interventor municipal adujo problemas legales para llevar a cabo una primera fase de la obra, la cual estaba encaminada a terminar la red de alcantarillado, bordillos, red de agua potable, red de aguas pluviales, instalación de puntos de luz, enterramiento de dos líneas de alta tensión y finalmente asfaltado de las calles.

Llegando a este punto muerto y vista la inoperancia de la alcaldía para resolver el problema, la Asociación ha querido echar a andar por la calle de enmedio.

Xavier de Lerma

Los vecinos de reunión para denunciar, con razón.

EL CDD

SALA DE FESTES

ROSES
presenta

Extraordinària gala

el dia 5 d'agost

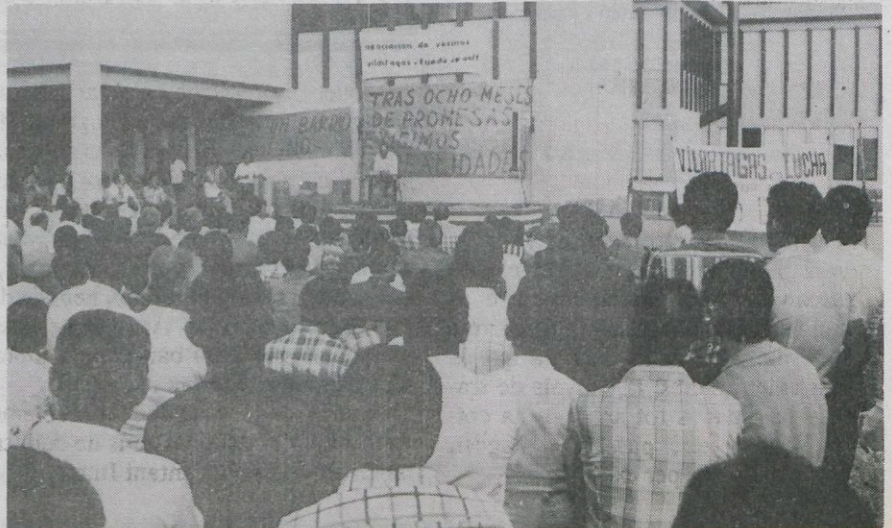
amb

LOVE MACHINE

7 dones de color canten i ballen

Reserva de taules:

Telèfon: 25 70 51

Roses

**Solidaritat
del poble
davant
la mort
d'un nen**

Víctima de greus ferides al cap, de resultes de la trompada d'un turisme, ha mort a Barcelona el nen de Roses Joan Martí Herruzo Expósito, de vuit anys. L'accident es produí el 17 de juliol a la tarda en el punt més estret del carrer Trinitat, prop del bar "Mónaco". El nen fou ingressat amb tota urgència en una clínica de Figueres, més tard a Girona i, finalment, a Barcelona, on estigué cinc dies fins que traspassà.

SOLIDARITAT DEL POBLE

Tot just coneguda la notícia pel poble, donà pas a un notable moviment d'ajuda material a favor dels pares, família de condició modesta. En poques hores es recollí una quantitat més que suficient de diners destinats a pagar les considerables despeses que ha suposat el retorn a Roses del cos del nen. La missa i l'enterrament, dimarts a la tarda, constituïren una sentida manifestació.

**A MÉS COTXES, MÉS
VIGILÀNCIA**

A l'estiu, un dels problemes més greus que té plantejat el municipi és el dels aparcaments. El passeig marítim és insuficient, així com la resta de carrers de la vila. Arriba un moment que ja no hi valen multes, ni senyals de tràfic, ni la grua. A tot arreu hi ha cotxes. Veurem què passarà a l'agost, mes de vacances per excel·lència.

Martí Balló

Espolla

**Acabament de les obres realitzades,
a l'església parroquial**

Tots els veïns hi col·laboraren econòmicament

Fou oberta l'església parroquial d'Espolla, després de les obres que s'hi portaren a terme, consistens en la construcció d'un sostre nou, a més de pintar els murs interiors.

Des de feia temps, s'havia fet ineludible la necessitat o bé de construir una nova església o de fer els arranjaments necessaris en l'antiga, donat que aquesta no oferia les necessàries garanties. El poble d'Espolla s'inclinà molt encertadament pels necessaris acondicionaments del temple existent, que, d'aquesta manera, conserva tota la seva bellesa al bell mig d'un dels pobles més ben conservats i pintorescos de la nostra comarca.

En el pagament de les obres, hi van contribuir amb una important quota els veïns de tal manera, que es pot parlar d'una acció plenament popular. Segurament, per això, en la diada de la inauguració i amb la presència del bisbe de la diòcesi, assistí una nom-

brosa gentada als actes organitzats.

Aquesta església, ara de nou oberta al culte, és dedicada a sant Jaume i fou antigament una fundació del monestir de Sant Quirze de Colera, essent, per tant, d'origen romànic. El segle XIV s'esmenta amb el nom de S. Iacobi de Spadolia i el 1786 fou completament reformada, raó per la qual no s'inclou entre les esglésies romàniques del nostre país.

Ara, amb les noves obres, queda acondicionada sembla que definitivament i, en fer-se sobre les velles estructures, conserva una majestuositat de la qual, sens dubte, no hagués gaudit una nova edificació.

Josep Playà i Maset

Mollet de Peralada

Dissabte i diumenge, la Festa Major

Mollet de Peralada celebrarà dissabte i diumenge la seva Festa Major, amb un senzill, però important programa d'actes.

Així, dissabte, a dos quarts de quatre de la tarda, hi haurà una gran tirada al plat, al camp de tir, situat no gaire lluny de la població. Tot seguit, a la plaça, s'oferirà una audició de sardanes, que seran interpretades per la cobla "Camprodón", i, a la nit, tindrà lloc un interessant recital de cançó catalana. Ultra això, hi haurà també, i com cal suposar, sessions de ball.

Quant al recital de cançó, hem de dir que hi actuaran el figurenc Salvador Torres (Sam), el "Grup Alba", que interpretarà una cantada d'havaneres, etc. El ball de nit, per altra banda, serà amenitzat pel grup "Six Band Show", amb els seus cantants Mariona i Juanjo.

Diumenge, i a part de l'Ofici solemne, hi haurà, a la tarda, la final del concurs de tir al plat, i dues sessions de ball (tarda i nit), a càrrec del conjunt "Continental Grup" i la seva cantant Inma.

Brevísimo

COLOR DE CRISTAL

Eso de que todo depende del color del cristal con que se mira, parece bastante cierto. Sólo tenemos que leer las dos publicaciones de nuestra ciudad y tendremos el ejemplo en la mano. Según una, el concurso "cop de gong" ha resucitado con éxito extraordinario, mientras la otra dice que nunca segundas partes fueron buenas. Claro que no importa, ya que ustedes, lectores, saben y bien quien les informó mejor. Creo que es tiempo de olvidar el color y llamar al pan, pan y al vino, vino.

LAS FAROLAS HARAN HISTORIA

Se acuerdan que esta sección empezó con un comentario a las nuevas fa-

rolas de la Rambla. Bueno, pues parece que las muy traviesas no quieren perder popularidad ni que les dediquemos, de vez en cuando, algunas líneas. El motivo, triste por cierto, es que llevamos varios días sin verlas encendidas. Daba pena el pasado viernes ver a los sardanistas de Figueres y a los sufridos músicos de la Coblá haciendo esfuerzos para distinguir letras y compases. Menos mal que la instalación, de ahí viene el fallo, la hizo una compañía de Barcelona, que si no ya habría gente que estaría criticando al Ayuntamiento por estas oscuridades.

DATOS PARA UNA ESTADISTICA

Señores: hemos batido el récord. No se trata del número de turistas que visitan nuestra ciudad, ni de los millones de moneda extranjera que durante estos días se ha cambiado en Figueres, ni siguiera del número de personas que el sábado escucharon a Mar-

celino Camacho. No, agárrense, se trata de que durante la pasada semana se vendieron en nuestra ciudad la nada despreciable cantidad de 3.346 paraguas. Lo que no citan nuestras fuentes es la clase de los mismos o si eran plegables. Da igual, la cifra lo dice todo.

POCA ACTIVIDAD POLITICA

Después de la gran actividad de los partidos políticos durante el mes de junio, parece que éstos se encuentran en fase de calma. Puede que las vacaciones hayan influido, aunque parece más bien que se trata de un paréntesis de cara a las elecciones municipales a celebrar dentro de unos meses. Esperamos que este tiempo sea el más corto posible, para poder estar ya plenamente representados, democráticamente, en nuestro Consistorio. Que así sea.

Alex

Fracàs de l'espectacle-concurs "Cop de Gong"

Manca d'idees, concursants, artistes convidats, publicitat, presentadors com cal i públic

El passat dimarts, dia 26 de juliol, se celebrà la tercera edició del concurs estiuenc "Cop de Gong". Dèiem, fa uns quinze dies, que si bé la primera va deixar molt que desitjar, potser la propera sortiria millor. I els qui hi eren, ja ho van poder veure. Queda tant encara...!

UNA PREGUNTA, UNA RESPOSTA

L'equip organitzador, i fins i tot més d'un espectador d'aquests que tenen la moral d'anar-hi cada setmana, se solen preguntar el per què de tan poca assistència de públic.

Em deixeu que us ho digui? Doncs, bàsicament, perquè hi manca un artista convidat amb un nom suficientment conegut com per a portar gent al Patronat cada dimarts a la nit. En Sam, en la primera setmana, ja en va portar, ja que va omplir quasi mitja sala. En la segona edició, en Josep Manuel Labordete, un noi que només el coneixen els qui freqüentment cert establiment de Roses, ja va fer baixar una mica aquesta assistència. I en la tercera setmana, en Miquel Costabella va reunir en tota la sala del Patronat prop de les seixanta persones.

POCA PUBLICITAT

I a més. El dia que als senyors organitzadors se'ls despertí l'adormit fins ara sentit comercial i ens portin algú certament conegut, o ens ho anunciaran? En els dos-cents cartelllets que editen cada setmana? Figueres té més de trenta mil habitants!

POCS CONCURSANTS

I quan ens trobem amb setmanes, com la del vint-i-sis, que quasi no tenim concursants en programa i encara a darrera hora en va fallar un? Què passa llavors? Doncs, que "Cop de Gong" l'han de fer els qui són a la sala...

POC PRESENTADOR

I si es busqués algú que sabés —encara que d'oïdes— el que és presentar? En Ricard Sagué, l'altre dia, es va atrevir a demanar "un fort aplaudiment per a tots aquests nois que tenen la cara de presentar-se ací". I de "cara" no es pas que se n'hagi de tenir, però de moral... molta!

UN PENSAMENT I UN PREC

I plego, perquè veig que em vaig enfilant. Només dues coses: un pensament i un prec. El pensament és que potser abans de tirar la barca al mar caldria mirar si fa aigua. I el prec és molt curt: respecte.

I moltes mercès.

Antoni Godoy i Tomàs

En el Ayuntamiento no se dan por enterados

Consuelo Serra dimitió de Concejal el pasado 23 de junio "Porque el cargo no corresponde al espíritu democrático", afirma

Consuelo Serra, teniente de alcalde del Ayuntamiento de Figueres, presentó su dimisión de concejal el pasado día 23 de junio, por considerar que el cargo no correspondía al espíritu democrático del país, tras la celebración de las elecciones generales.

En una instancia dirigida al alcalde de Figueres, que tuvo entrada en el Ayuntamiento el mismo día 23 de junio, Consuelo Serra solicitaba que le fuera admitida la dimisión, exponiendo lo siguiente:

"Que habiéndose efectuado elecciones democráticas el pasado día 15 de junio con los resultados conocidos por todo el país y considerando que su designación para Concejal del Excmo. Ayuntamiento de Figueres no responde al espíritu democrático que es hoy la tónica dominante en España, presenta su dimisión irrevocable de dicho cargo."

"NO COMPARECE DOÑA CONSUELO"

El hecho de la dimisión de Consuelo Serra no tendría mayor importancia que la de hacer constar públicamente su talante democrático y obrar interpretando la voluntad popular, apartándose de un cargo que aceptó años atrás "por razones —diría entonces— de servicio a la comunidad", designada por el anterior alcalde, Ramón Guardiola.

Consuelo Serra es profesora agregada del Instituto de Bachillerato. De familia leridana, reside en nuestra ciudad desde hace unos ocho años. Se la recuerda como elegante protagonista en el acto de entrega de la bandera de

combate al submarino "Narciso Monturiol", desguazado hace poco por inservible.

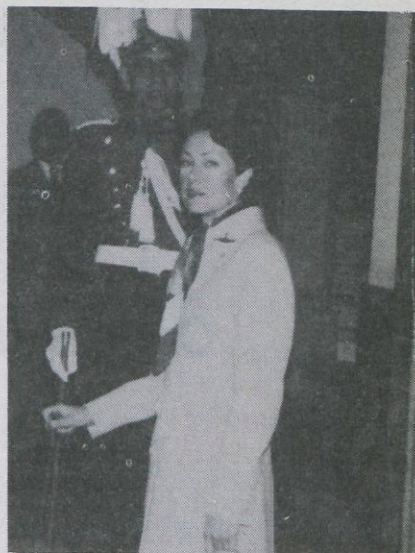
La teniente de alcalde dimisionaria ha remitido a 9 PAÍS copia de la instancia a que hemos hecho referencia, así como una carta en la que dice:

"Habiendo presentado el escrito que acompaño en fotocopia y no habiendo recibido respuesta de ningún tipo, se lo envío para que conozcan la situación. Por demás, se me sigue convocando a Plenos y Permanentes y ante mi ausencia hacen constar *no comparece doña Consuelo Serra* o bien *no excusa su asistencia doña Consuelo Serra*".

UN GRAVE ERROR

Horas antes de recibir 9 PAÍS esta carta, una persona allegada a la Alcaldía manifestaba que desconocía las razones por las que la concejal había presentado la dimisión.

De cualquier forma, ante los datos que se poseen ahora, se desprende que el alcalde conoce desde hace más de un mes la dimisión de la concejal, sin que hasta el momento haya dado cuenta de la misma al Consistorio ni —lo que es más importante— a la ciudad. Este hecho se interpreta como un grave error, notándose en falta una comunicación oficial informando al pueblo de Figueres.

Elegante y democrática Consuelo Serra

La nota hecha pública por Consuelo Serra ha evitado que su dimisión hubiera quedado en entredicho o minimizada cuando, dentro de unas semanas, al cumplir seis faltas a sesiones municipales, el mismo alcalde la hubiera destituido.

Finalmente, se ha de comentar un aspecto jurídico sobre este asunto. Desde el punto de vista de la legalidad vigente, los concejales no pueden dimitir como tales. Los concejales sólo pueden dimitir del cargo de teniente de alcalde cuando lo ostentan.

Pero lo que hubiera quedado en una dimisión y en un asunto de puro trámite legal, ha cobrado un inusitado relieve y una dimensión política extraordinaria, que pone en evidencia al Ayuntamiento de Figueres. R. A.

**Última hora:
Decreto de
la Alcaldía**

A última hora de la noche del martes, el alcalde de Figueres nos remite fotocopia de un decreto firmado por él, que lleva fecha 15 del pasado mes de julio. En este decreto acusa recibo del escrito de Consuelo Serra y le acepta la dimisión de teniente de alcalde.

9 PAÍS informará sobre este asunto con mayor detalle la semana próxima.

Ilmo. Sr.

Doña CONSUELO SERRA IVORRA, mayor de edad, provista de Documento Nacional de Identidad número 40.782.162, con domicilio en Figueras, Ronda Jacinto Verdaguer número 30, 8ª, 2ª, respetuosamente,

EXPONE:

Que habiéndose efectuado elecciones democráticas el pasado día 15 de junio con resultados conocidos por todo el país y considerando que su designación para Concejal del Excmo. Ayuntamiento de Figueras no responde al espíritu democrático que es hoy la tónica dominante en España, presenta su dimisión irrevocable de dicho cargo y es por lo que

SUPLICA le sea admitida dicha dimisión.

Es gracia que no duda alcanzar de la rectitud de V.I. cuya vida guarde Dios muchos años.

Figueras, 23 de junio de 1.977

Ilmo. Sr. Alcalde-Presidente del Excmo. Ayuntamiento

CIUDAD

...y ahora en Figueras !!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

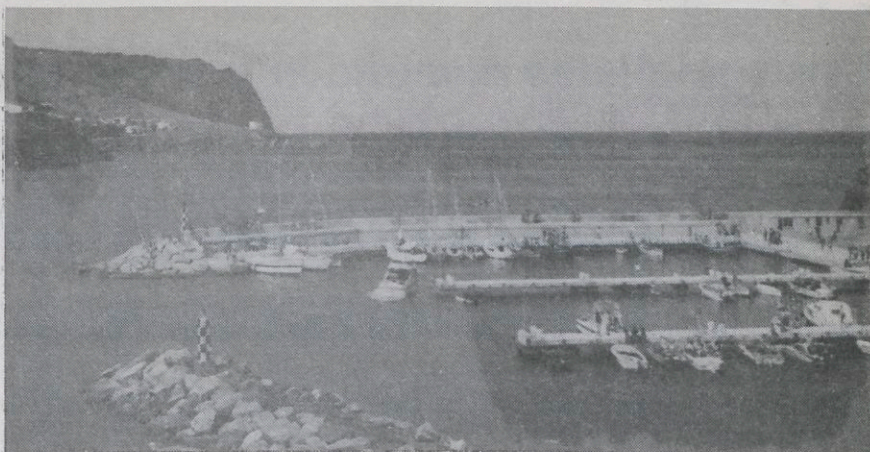
Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Colera El puerto deportivo ha costado 25 millones de pesetas

Si en el último número de 9 PAÍS hablábamos de la próxima inauguración del puerto deportivo de Platja D'Aro, hoy lo hacemos del de Colera ya en servicio. Está situado en el Racó de la Vague, bajo "els canons" y por tanto muy cerca de los dos edificios sobre los que pesa sentencia de derribo y cuyo sonado "affaire" el lector recordará.

El embarcadero deportivo arranca en la misma desembocadura de la riera de Colera. Este ya es un punto polémico pues en caso de "riada" arrastraría tierras que seguramente obligaría a un dragado siempre costoso. Claro que me dicen que la riera apenas baja, aunque ello nos recuerde el caso del Tamarguillo andaluz, "chiquito pero matón". Pero, en definitivas cuentas los socios aceptan el riesgo.

También atraviesa uno de los muelles un pequeño canal que conduce el

agua limpia que va soltando la vecina depuradora. Todos desean que el funcionamiento de esta instalación sea siempre perfecto como hasta ahora.

SIN AYUDA OFICIAL

Se llega al puerto descendiendo unas escaleras situadas al final del paseo marítimo que por cierto presenta un asfaltado en pésimo estado. Nos cuentan algunos vecinos que dicho asfaltado resultó además de malo muy caro. Cosas.

La obra, a la que faltan algunos detalles finales, ha costado hasta este momento, veinticinco millones de pesetas, todas aportadas por el club en régimen de socio-propietario de amarre sin ninguna ayuda oficial. La capacidad es de ciento veinte embarcaciones comprendidas entre los doce y

los seis metros de eslora, contando con el tanto por ciento de plazas para transeuntes que marcan las disposiciones oficiales.

Próximamente se construirá el edificio social y se dotará a las instalaciones de surtidor de combustible. La señalización y alumbrado ya está en servicio. Y dentro del tema polémico nos hacen constar que la construcción se ha llevado a cabo con la oposición del Ayuntamiento. El caso es que, con o sin oposición, el puerto está allí al servicio de un deporte que va a más y cuyo mayor problema consiste en el refugio de las embarcaciones. Colera tiene ya su embarcadero deportivo abrigado, cosa que otras poblaciones con más pretensiones todavía no han conseguido. J.

Sánchez Vizcarro, saludado por el alcalde de Barcelona

Exposición de Sánchez Vizcarro

Como cada año, desde hace tres años y en el salón de billares de la casa de Arman Vilaseca, se ha celebrado una exposición de pinturas del artista afincado en Figueras Pedro Sánchez Vizcarro. El acto de inauguración resultó muy animado y Sanchez Vizcarro que presenta la obra como "en familia" tuvo un gran éxito de venta y comprobó una vez más el aprecio en que le tiene el pueblo y la colonia veraneante de Colera. "Reposa l'esperit —escribe Carles S. Costa— recorda joventuts atzaroses, hi fot alegria i estudia técnica. Perque la vida ja hi és, la du damunt".

El cada día menos pequeño pueblo costero demuestra, a través de sus gentes, una vitalidad que no dudamos se verá favorecida con la entrada en el campo administrativo de las nuevas autoridades que habrán de elegir los vecinos. J.

**RESTAURANT
SNACK BAR**

DEL MOLL

especialitat en peix i mariscs

Tels. 25 60 39   Moll de Rases
25 70 73   ROSES (Costa Brava)

Palafrugell**Los socialistas responden y advierten al Ayuntamiento****Gestionan la creación de una comisión con los restantes partidos**

La tan traída y llevada invitación del Ayuntamiento a los partidos políticos de Palafrugell aun colea y con ella los distintos comentarios y notas informativas. De la no colá boración de los partidos y el rumor que salió a la calle de la dimisión en bloque del Ayuntamiento, se ha pasado a una mayor moderación a tenor de las referencias de un allegado al PSUC, siendo posible inclusive el entendimiento.

FUNCIONES PRINCIPALES

“Creemos que esta comisión debería tener como funciones principales: Exigir las cuentas reales del ayuntamiento y darlas a conocer al público. Asegurar la corrección de las próximas elecciones municipales (revisar el censo). Elaborar conjuntamente con el ayuntamiento un informe de la situación actual de los distintos servicios municipales y detener todas aquellas acciones municipales que puedan hipotecar el futuro del municipio.

“Para el funcionamiento de esta comisión creemos que deberían seguirse las siguientes normas: La comisión debe conocer el orden del día con antelación a la celebración de los plenos municipales. Para detener aquellas acciones que la comisión crea conveniente, esta podrá incorporar o sacar aquellos puntos del orden del día que crea conveniente. La comisión asistirá

a los plenos con voz pero sin voto. Y la comisión tendrá acceso a los plenos municipales con voz a las dependencias municipales, y supervisará la acción de los funcionarios.”

Pero hoy llega a estas páginas el comunicado que en forma de fotocopia nos ha sido remitido y que es en definitiva una circular que el P.S.C. — C, ha dirigido a la Alcaldía y que literalmente dice:

“En respuesta a la notificación de esta alcaldía recabando la colabora-

ción de los partidos políticos en la gestión del ayuntamiento, el P.S.C. considera que esta alcaldía no está en situación de dictar cual es la política a seguir por los distintos partidos en cuanto a política municipal.

“El P.S.C., estima que son los propios partidos los que deben decidir la conveniencia o no de creación de esta comisión municipal, así como la relación de esta con el ayuntamiento.

“La coalición Socialistes de Catalunya vencedora de las pasadas elecciones en su municipio con más de 2200 votos, está gestionando con los demás partidos de Palafrugell la creación de una comisión de política municipal.”

Xavier Amir

Torroella de Montgrí

El Casal s'oposa a la centralització dels arxius parroquials

El Casal del Montgrí, de Torroella, ha adreçat una carta al Bisbat de Girona, en la qual protesta de les gestions que s'estan portant a terme, per tal de centralitzar tots els arxius pa-

rruquials de la diòcesi i desaconsella el trasllat dels llibres de les diferents parroquies.

Els punts que el Casal exposa per la seva protesta són els següents:

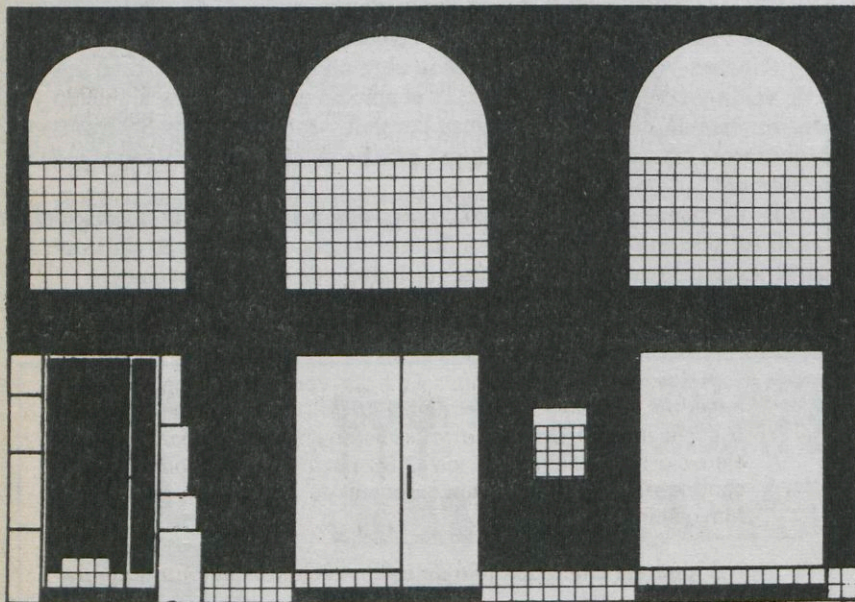
Primer: La progressiva pèrdua i empobriment consegüent de la riquesa cultural de les viles i pobles, per tal d'afavorir una centralització contrària als signes dels temps.

Segon: El perjudici als investigadors locals que, gràcies a tenir a mà uns arxius poden realitzar uns treballs d'història local molt convenients, adreçant les hores d'investigació a les seves jornades laborals, la qual cosa no seria possible si haguessin de desplaçar-se.

Tercer: No estudiar els llibres sobre el terreny, treu sempre possibilitats de precisió.

Quart: La centralització no ofereix més garanties de conservació que una adequada permanència dels llibres en els llocs d'origen. Al contrari, pot ocórrer una desaparició global. Per tant, si durant segles han restat bé, és un contrasentit, precisament ara, un trasllat.

M.R. i A.Q.

Palamós

Protesta dels partits sobre l'afer de Bell-lloc

Signat pels representants a Palamós de Convergència Democràtica de Catalunya, Partit Socialista de Catalunya-Congrés, Partit Socialista Unificat de Catalunya, Partit Socialista de Catalunya-Reagrupament i membres independents de l'Assemblea de Catalunya a la vila, ha estat presentat a l'Ajuntament un escrit, en el qual es pot llegir "aixequem la més enèrgica protesta per no haver-se comunicat amb temps al poble, o almenys a l'Assamblea i partits, que estem en contacte directe amb la gent" (...) "l'acord pres per l'Ajuntament de fer-se representar... en un interdicte

plantejat davant el jutjat de La Bisbal pels propietaris de la masia de Bell-lloc i de què es buscava una llista de palamosins assabentats de la qüestió".

Els signants diuen a més a més: "Si l'Ajuntament ha trigat cinc anys —fins a l'arribada de la democràcia— a reivindicar els drets del poble sobre els camins, la plaça i la font de Bell-lloc, el caràcter públic dels quals li consta per dues mil signatures, entre elles les de dos actuals senadors per Girona, de cap manera no pot permetre que allò que des de sempre ha estat de tothom i ha estat al servei públic, es perdés ara amb una defensa no ade-

uada".

Els representants dels partits polítics i de l'Assemblea de Catalunya a Palamós li diuen al batlle: "En primer lloc, lamentem que els ciutadans que més s'han mostrat interessats en la deguda reivindicació de dits bens (els de Bell-lloc), no hagin estat degudament notificats dins del plaç fixat per la Llei sobre el contingut de l'acord del 28 de juny passat" (9 PAÍS informà als seus lectors sobre dit acord), "demanem què ha fet l'Ajuntament perquè s'executés el requeriment del Govern Civil de Girona en una carta que li dirigí el mes d'agost de l'any passat" —l'obligació d'exigir que no s'interceptin els camins que porten a l'interior de l'ermita.

Finalment, se li diu a l'alcalde que "s'imposa el treball en equip. El poble de Palamós ha parlat ben clar en les eleccions del 15 de juny. S'ha d'acabar amb el no escoltar, el no consultar, l'actuar pel propi cantó. Palamós no pot perdre Bell-lloc, perquè, entre altres raons, Bell-lloc existia com a església pública amb plaça, camins i aigües públiques des d'abans que Palamós fos fundat".

Xavier de Lerma

La "Hoja Parroquial" de Pals ataca el socialismo

En la primera ocasió que ojeamos la Hoja Parroquial de Pals, no hace muchas semanas, ya vimos que su orientador iba por derrotados nada comunes cuales son los de comentar y juzgar las distintas opciones políticas y concretamente la socialista. Hemos tenido ahora ocasión de leer una y otra vez dos de las últimas peroratas palsenses, cuyo contenido publicamos sin más comentarios: "Consecuencias del socialismo; 10-7-77. Otra consecuencia importante es el reduccionismo económico. Habiendo considerado como fin último —al menos en la práctica— del hombre y de la sociedad, el bienestar de este mundo, la política tiende a reducirse a política económica: Todos los demás problemas (desde la educación hasta la política exterior) acaban por depender exclusivamente del dinero (que cuesta o que va a ganar a corto o largo plazo);"

El 17 del mismo mes y en un apartado llamado ¿Qué es el socialismo? podía leerse: "Por último hay que señalar un elemento que más que una consecuencia es en realidad un punto de partida: *El necesario carácter anti-religioso del socialismo*. Una concepción como la descrita en los párrafos anteriores es claramente incompatible con el reconocimiento del carácter relativo de los bienes de este mundo, que sirve en cambio de toda concepción verdaderamente religiosa, trascendente, del mundo, del hombre y de

la sociedad humana. Es sabido que el socialismo nació en sus diversas formas, rabiosamente ateo y especialmente anticatólico, y esto no sólo en el caso del marxismo."

Ya ven las ideas que alguien intenta inculcar a los fieles en Pals. Una barbaridad.

Xavier Amir

Hidroeléctrica del Ampurdán, S. A.

FIGUERAS

DIVIDENDO COMPLEMENTARIO EJERCICIO 1976

El Consejo de Administración de esta Sociedad, ha acordado el pago de 4,90 por ciento bruto del Capital Desembolsado, como Dividendo Complementario del Ejercicio de 1976.

Se abonará, por tanto, en la Caja Social, a partir del día 15 de Julio próximo, contra la presentación, debidamente facturado, del cupón número 74, a los siguientes precios líquidos (una vez deducidos Impuestos):

Acciones Series A., B., C. y D. = 20,4575 pesetas
Acciones Series E., F., G. y H. = 40,915 pesetas

A los efectos oportunos, se hace constar que habiéndose pagado en el mes de Abril de 1977 un Dividendo a cuenta del 5 por ciento, el Dividendo total distribuido con cargo al citado ejercicio habrá sido pues, del 9,90 por ciento, de conformidad con los Acuerdos de la Junta General de Accionistas del 27 de Mayo último.

Figueras, cinco de Julio de mil novecientos setenta y siete.

El Presidente del Consejo de Administración.

Bústia del 9

EL BOQUETE QUE SIGUE

Antes se veía por las calles de nuestra ciudad al policía municipal, con su bloc de notas y su lápiz, anotando las anomalías y desperfectos a fin de subsanar las mismas. Hoy en día, y debido al progreso, pasan con sus motos y coches a la caza sólo de infractores de circulación, olvidándose de otras cosas que, por insignificantes, no dejan de ser un perjuicio para los ciudadanos y propio Ayuntamiento.

Todo ésto viene a cuento de una reparación efectuada a la farola situada en la ronda de Barcelona esquina González de Soto; se procedió a abrir un boquete al pie de la misma, se reparó la instalación y se tapó con escombros y trozos de terrazo. De ésto hace dos meses. Creemos que tenían que haberlo dejado tal como lo encontraron. ¡Por favor, un poco más de seriedad y control a quien corresponda!

B.
(Figueras)

EL PUERTO DEPORTIVO DE PLATJA D'ARO

Estoy muy sorprendido por el tra-

tamiento que ese periódico ha dado al muelle deportivo de Platja d'Aro. Firmado por Jaime Sureda Prat se publica un reportaje titulado "El más ambicioso muelle deportivo", en el que no aparece la más mínima crítica a su construcción, ni a su ubicación, sino todo lo contrario, que se hace de este proyecto un canto y se habla del mismo con triunfalismos, recordando tiempos pasados.

Está muy bien, en principio, que se hagan construcciones, pero creo que ya es hora que nos opongamos a tanto puerto deportivo, por magníficos que sean, cuando además están degradando el paisaje de nuestra Costa Brava. 9 PAÍS está demostrando semana a semana ser una publicación auténticamente independiente, y por tanto me ha extrañado mucho, repito, el tratamiento que se le ha dado a la construcción del referido puerto.

Estoy de acuerdo que se haya de hablar de todo cuanto acontece en nuestra comarca. No estoy de acuerdo en que se alabe la construcción de ese monstruo de cemento que será el puerto de Platja d'Aro. No nos hace falta.

A. V. J.
(Platja d'Aro)

Xino Xano Express

Restaurantes turísticos

—¿Y para beber?

—Agua.

—¿Con gas?

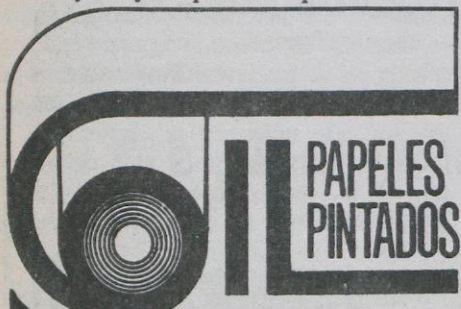
—No, agua, agua. De la corriente.

El camarero dirigiéndose a la barra:

¡Pase un fino cañería!

Conozco a dos hermanos que explotan un restaurante y sirven un menú muy apañadito de precio. Todavía de los baratos. Uno de los hermanos está en la cocina y el otro pendiente de las mesas. Tienen una contraseña. Cuando alguien les pide un menú a repartir entre dos, el de las mesas canta a la cocina: "Marxant, dos de llagosta amb pollastre". Además de divertirse los dos hermanos, el encargo impresiona mucho a los comensales.

V.

PAPELES PINTADOS

PINTURAS

ANEXOS - PINTURA

MOQUETAS (suelos y paredes)

PAVIMENTOS SUELOS

Distribuidor oficial de

SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS

BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .

PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADDECOR - FAGESCO TARRACOL - etc.

PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12 Tel. 50 15 29 FIGUERAS

Torroella de Montgrí Dissabte, gran diada reivindicativa del patrimoni natural de les comarques gironines

Ara fa un any, va tenir lloc la manifestació, a Torroella de Montgrí, per tal de defensar el Ter, davant la seva contaminació produïda per les aigües residuals de diferents fàbriques (sobretot, la Torras Hostench) i que provocà l'emmetzinament de tots els camps dels voltants del riu, amb la consegüent pèrdua de milers de peixos i aus. Arran d'això, nasqué la Comissió de Defensa del Ter, promotora de la campanya "Salvem el Ter", a fi de lluitar per la descontaminació del riu.

DIADA DE CONSCIENCIACIÓ I REIVINDICACIÓ

El proper dissabte, dia 6, aniversari de l'esmentada manifestació, tindrà lloc al Centre-cinema de Torroella una gran diada de conscienciació i reivindicació del patrimoni natural de les comarques gironines, promoguda per la Comissió de Defensa del Ter.

Dintre la programació, i a la tarda, es projectaran diverses pel·lícules i documentals: "Com cuidar una petita reserva natural" (documental anglès), "Cala S'Alguer i els problemes de la Costa Brava", "El patrimoni natural de Catalunya" i "El Ter", cinta aques-

ta última de Josep Cases, que tracta de la història, l'aprofitament i la contaminació del nostre riu. També es farà la presentació del cartell "Els rius catalans", de la Campanya de Salvaguarda del Patrimoni Natural del CCC, a càrrec de Ramon Folch i Camarasa, cap responsable de la campanya.

TAULA RODONA, AMB REPRESENTANTS DELS PARTITS

A la nit, tindrà lloc una interessant taula rodona sota el títol "El Ter i la conservació del patrimoni natural: la resposta dels partits polítics", on intervindran, com a representants d'aquests, Josep Maria Figueras (UCD), David Marca (UDC), Miquel Sellarés (CDC), Joan Paredes (PSC-r), Rosa

Lajo (PSOE), Ernest Lluch (PSC-c) i Carles Cussa (PSUC). També hi intervindran Jaume Sobrequés, Salvador Sunyer, Pere Portabella i Francesc Ferrer, com a senadors representants de Girona. I com a convidats especials per la seva tasca en defensa del patrimoni natural de les comarques gironines, hi participaran representants de la Campanya de Salvaguarda del Patrimoni Natural del CCC, del Col·lectiu Parcs Naturals, de DE. PA. NA., del Grup d'Arquitectura Popular, del Grup de Defensa dels Aiguamolls Empordanesos, del Grup de Defensa de Les Gavarres, del Grup de Defensa de la Zona Volcànica d'Olot i del Grup de Defensa del Medi Ambient, de Girona. El moderador serà Joan Cals.

Jordi Gratacós i Rigall

Diafragma del 9

Recordando "La Cabina"

Revisando el archivo —uno de esos rarísimos momentos en que uno tiene tiempo para revisar el archivo— nos ha salido esta foto de una cabina algo menos actual que las de ahora. Exactamente era la época de cuando apareció "La cabina" televisiva; ese argumento que empezaba muy bien pero que, para nuestro gusto, se iba convirtiendo en una ciencia-ficción cada vez con menos ciencia. Sin embargo, la cabinofobia inicial caló en los televidentes. Y la foto es una muestra: el joven telefona tranquilamente con la puerta de la cabina abierta, gracias a un par de ladrillos que la sujetan. Por si acaso...

B.

(Foto: De Soto)

Eivissa, paradís hippy, nudista

L'illa d'Eivissa, integrada dins de les Balears i davant el Golf de València, malgrat tenir només 41 quilòmetres en la seva distància més ampla, constitueix una varietat sorprenent, tant de pobles, com de paisatges, platges i costums.

De sempre, ha estat una illa dedicada primordialment al comerç. Ja des que le descobriren els fenicis. Pobles i races que han passat per ella, hi han deixat rastre i li han conferit característiques. Així, cartaginesos, grecs, romans, àrabs, etc., han "marcat" el testimoni de llur pas per Eivissa en monuments i altres coses, que encara perduren. Més recentment, han estat altres pobles, els quals, d'una manera pacífica, han envaït l'illa. Primer, els hippies; i després, els anglesos, americans, francesos i tants i tants milers de persones, que han triat aquest marc idíl·lic per a les seves vacances i que moltes s'hi han quedat, després d'integrar-se al món comercial eivissenc...

CULTURA I TIPISME

Dins de la capital d'Eivissa, hom pot trobar moltes mostres de la cultura anterior, com la necròpolis púnico-romana del "Puig dels Molins", del segle VII abans de J. C., al costat de la qual hi ha un museu monogràfic amb més de 4.000 hipogeu oberts a la roca i que són estudiats pels més famosos arqueòlegs. També el Museu Arqueològic, amb peces procedents de les excavacions d'"Illa Plana" i "Es Culleram", amb mostres de l'art púnic. Per altra banda, hi ha, així mateix, creat últimament, el Museu d'Art Contemporani, que conté obres gràfiques actuals, així com innombrables galeries d'art i sales d'exposicions, car

Eivissa ha estat i és tema d'inspiració per a molts pintors.

Una de les coses que més sorprenen d'Eivissa, capital, sobretot quan s'hi arriba per mar, és, sens dubte, el barri anomenat "La Marina", sense oblidar el "Barri de la Penya", situat aquest damunt la muntanya, al peu dels molls i on s'ajunten les barques i les xarxes dels pescadors amb les terrasses dels bars i restaurants, la qual cosa atorga un aspecte inigualable...

Tot pujant per "El Portal de las Tablas", que és el més important accés, ens fem en un laberint de petits i estrets carrers i places d'una blancor extraordinària. En aquest barri, s'han construït molts comerços ("boutiques", botigues de "souvenirs", de ceràmiques, etc.), sense perdre, però, el lloc el seu tipisme. Tot al contrari. Encara en tenen més tots aquests carrers, cada vegada més visitats, que

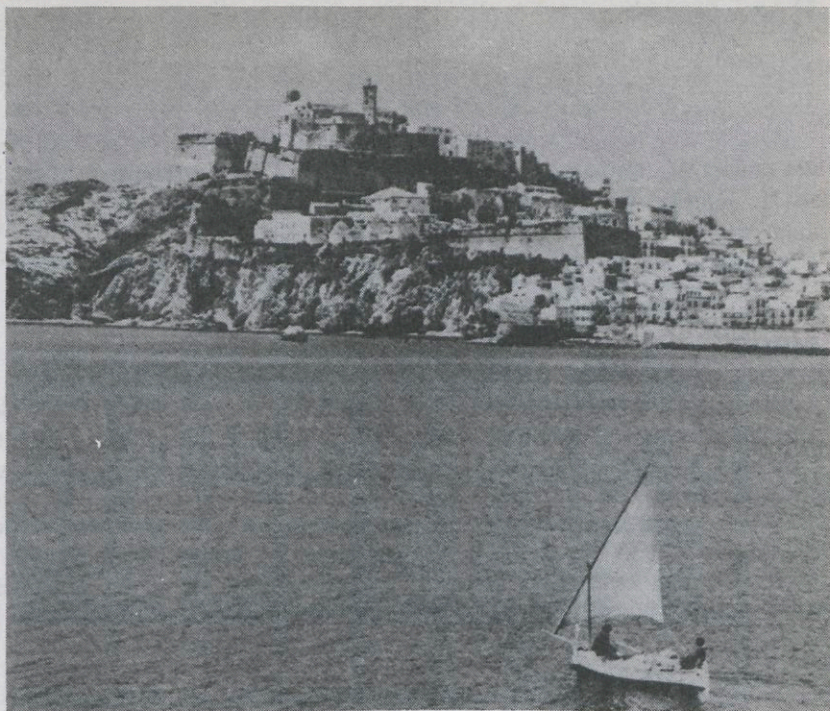

ca i turístic

fan suggestiva la passejada o l'ascensió a "Dalt Vila", la denominació eivissenca de la part més enlairada de la capital, on hi ha l'Ajuntament, la Catedral i altres edificis notables, així com un mirador sobre el Mediterrani d'una gran bellesa.

Actualment, són molts els hippies que hi fan estada, a l'esmentat barri, alguns dels quals es guanyen la vida oferint, en unes parades, articles d'artesanía.

Arreu de l'illa, hom pot trobar encara el vestit típic femení, format per unes llargues faldilles de color negre, camisa també negra o ratllada fosca, el davantal i un mocador al cap; i quasi és segur que la dona que porti això darrer portarà també una trena als cabells. Aquests vestits són utilitzats principalment per les dones grans i en les feines rurals, per bé que dintre les ciutats també hom en veu. Tota

aquesta "vestimenta" contrasta amb la temperatura estiuenca i, sobretot, amb la gent que es banya completament nua a les platges...

GASTRONOMIA

Algunes varietats gastronòmiques són marcadament de l'illa, com el "flaó" o la "coca graixonera", quant a postres, i la "burrida de Ratjada", "sofrit pagès" o "pabrasus a la brasa", quant a plats típics. També a l'illa hi ha moltes herbes que són estimades pels eivissencs, com la "frigola", "romany" etc., i que se'n fan begudes, que es poden demanar als bars.

Naturalment que, amb l'arribada del turisme, aquests plats que esmentàvem han estat canviats, en molts casos, per menjar menys "populars"; i és, sobretot, el menjar anglès el que hom serveix als restaurants. Però més que res pertot arreu predominen els plats combinats, de servei ràpid, car també a l'Illa Blanca ha arribat la pressa, encara que sigui en vacances...

COSTUMS POPULARS

A Sant Josep i a Sant Miquel, hom pot veure un cop per setmana una demostració de danses populars eivissenques, en el transcurs de la qual es representa un enllaç matrimonial,

amb els balls que solien ballar els pares, els nuvis i els convidats.

També és arrelat el costum, o millor dit, l'especialitat gastronòmica de la "salsa de Nadal", per les diades nadalenques, que consisteix en una salsa amb molta varietat de productes. Assenyalem que, per sant Joan, celebren llurs festes patronals molts llocs de l'illa, amb els tradicionals focs artificials. Eivissa és un dels punts dels Països Catalans que més festegen la diada.

Llevat el dels hippies, a l'illa hom celebra nombrosos mercats, essent el de Punta Arabí (Es Canà) el més conegut.

NUDISTES A DOJO

Eivissa és, com deïem abans, una gran diversitat de pobles i també de platges meravelloses i cales petites i amagades de difícil accés, que fan venir ganes de deixar la roba i prendre un bany de "pèl a pèl"...

Cales verges, naturals, amb petites platges, són utilitzades pels nudistes, per bé que, a qualsevol platja, sempre se'n pot veure algun. Ningú no se n'amaga. Homes i dones gaudeixen d'aquesta llibertat que ofereix l'illa d'Eivissa...

Eivissa no es pot explicar. Eivissa, cars lectors, s'ha de veure...

Josep Maria Ortega

Racó jove

El món de la cançó, en unas notes d'actualitat

Després d'un lapsus de dues setmanes obligat per les vacances, torno a ser-hi. Aquesta vegada, amb moltes notícies.

EL RECITAL DE M.^a DEL MAR BONET

El darrer cap de setmana Maria del Mar Bonet actuà al Patronat de la Catequística. Segons m'han informat, el recital tingué tan poca assistència de públic que no es van ni poder cobrir despeses. Hi ha qui diu que la M.^a del Mar és una cantant de minories, però aquí, a Figueres, sempre l'hem vista amb molt bona acollida de públic. Per això ens estranya.

MARINA ROSSELL, A FIGUERES

Dintre "Els dimarts del Patronat" (Cop de Gong), es va anunciar la participació de Marina Rosell a la fi de

festa del programa. La notícia, però, no ens ha estat confirmada. Tant de bo la poguem veure actuar aviat a la nostra ciutat.

RECITAL SERRAT

Malgrat els problemes sorgits en el recital d'enguany de Joan Manuel Serrat, al Cinema Las Vegas, feliçment resolt pels organitzadors, sembla que aquests, amics del romànic empordanès, encara n'han pogut treure un donatiu per al Conjunt Monumental Vilabertran. Una part d'aquests diners són donació de Serrat. Esperem que la tasca d'aquest grup vagi endavant.

RAMON MUNTANER, A BORRASSÀ

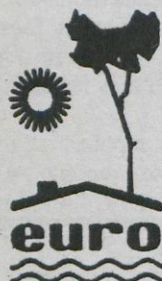
Dissabte 6 d'agost, Ramon Muntaner, figura d'última fornada de la nova cançó, farà un recital a Borrassà. Aquest noi, que es donà a conèixer

discogràficament amb un disc petit anomenat "Decapitacions XII", inicià ràpidament l'ascensió amb el disc L. P. "Canço de carrer", una veritable peça de discoteca, i darrerament l'ha continuada amb el nou L. P. "Presagi", amb poemes de Miquel Martí i Pol. Ramon Muntaner és conegut de nosaltres pels recitals que ha fet pels pobles del voltant de Figueres i pel que feu l'any passat a la nostra ciutat. Estem segurs que seran moltes les persones que dissabte acudiran a Borrassà per a sentir-lo.

EN "LAIMON", AL JAPÓ

Aquest any el cantant de Xàtiva no ha pogut assistir a Canet a causa de la gira que realitzava pel Japó, en Raimon, o "Laimon" segons deuen dir allà, és un dels cantants espanyols més escoltats. Notícies com aquesta encara és l'hora que ens sorprenen. Per què deu ser?

Josep M.ª Ortega

eurobrava, s.a.

Apartado Correos 222

Subida Puig Rom

Tels. 25 62 55 - 25 62 60

ROSAS (Costa Brava)

terrenos en venta
verkauf von parcellen
terrains a vendre
land for sale

locales comerciales
en Rosas

consulte facilidades de pago

PUIG ROM
(Rosas)

6 x 9

Por By Sens

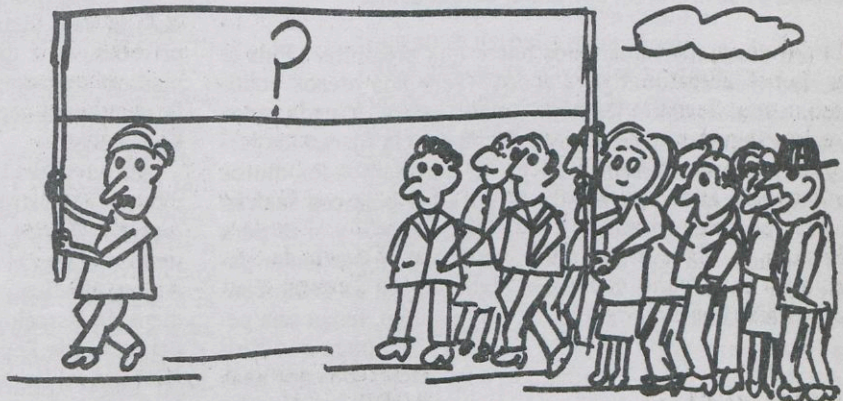
AGUA EN LA VIA EMPORITANA

Este año lluvioso de 1977 viene resultando un buen enemigo para las calles de Figueres. Su persistencia va añadiendo nombres a una lista confectionada por el señor C., todas ellas perjudicadas por el fenómeno meteorológico. Sin embargo, teniendo en cuenta el tema, el señor C. me señala hoy una de aquellas con variantes sumamente especiales. Se trata de la Vía Emporitana, situada en la barriada del Poble Nou. Las causas son ahora casi inapreciables, pero dejaron una parte de la calzada en muy mal estado, con pérdida del asfalto y parcial hundimiento de aquella. Aunque estas causas pueden achacarse a la lluvia, la variante curiosa está en que no fue por el agua que caía directamente del cielo, sino por la que fue brotando desde el mismo suelo. A simple vista, no se comprende cómo pudo ocurrir, pero los vecinos que transitaban por allí durante las jornadas más lluviosas se dieron cuenta de que el agua, precisamente, salía del pavimento, dejándolo luego con la fisonomía actual. Como medida de seguridad fueron colocadas unas vallas alrededor de los desperfectos. Pero no estaría de más señalarlo debidamente como a paso estrecho, dando preferencia en un sentido u otro a los vehículos que circulan por aquella vía.

El señor C. recuerda que hubo, en el comienzo de la Vía Emporitana y frente a la carretera, unos depósitos de agua. Al parecer se llenaban por conductos subterráneos que debían estar trazados por esta calle. En la actualidad han desaparecido y en dicho lugar se construye un edificio. Suelen decir que las aguas vuelven siempre a su cauce, con el tiempo. ¿No será realidad en esta ocasión?, se pregunta el señor C. Cuando las inundaciones de 1971, el agua apareció también en la Vía Emporitana pero entonces, al existir el solar en donde estaban los depósitos, el líquido no encontró obstáculos de envergadura: salió a la calle a través de las puertas de entrada al recinto, o tal vez por algún boquete que abrió en las paredes. Esto explica

que no perjudicara al pavimento propiamente dicho.

Si se considera que los desperfectos, esta vez, fueron ocasionados por aguas subterráneas, el señor C. pregunta si el pavimento de la Vía Emporitana resultará consistente para la circulación, incluyendo los camiones pesados. E incluso, prohibiendo la circulación por ella de estos últimos, ¿es

lo suficientemente seguro para los demás vehículos?

Lo cierto es que van transcurriendo los días y los desperfectos permanecen. Conviene asegurar la circulación, teniendo en cuenta que es la principal vía de acceso a los grandes bloques de viviendas que se levantan en esa zona de la ciudad, además de los otros inmuebles.

A VECES FALTA GENTE

Sí; a veces la gente no acude. Es así. No se sabe ciertamente por qué. Se quejaban, por ejemplo, de que la gente no acudía para admirar la exhibición del libro sobre "El Apocalipsis". Estamos aquí en un núcleo de genialidades y hay cosas que no tienen respuesta. El fenómeno no es de ahora. En un momento determinado la gente acude hacia las cosas, llega incluso a apasionarse. En otros no; en otros acude la gente de siempre. Lo mejor, me parece, es dejarlo así; no preguntarse nada, no vaya a ser luego peor...

Se extrañaban, por lo menos, de que los ciudadanos no se solidarizaran con el movimiento de objetores de conciencia. Y no es raro. La gente podrá estar incluso de acuerdo, en potencia mental y en principio, con su postura no-violenta-total. Pero estamos todavía algo lejos de la participa-

ción, algo rezagados. Ya vendrá, supongo. A lo mejor, normalmente, vendrá primero un período de "prácticas" en esto de las manifestaciones. Y la gente acudirá, en persona, para manifestar su protesta por la subida de las gasolinas, o de las tarifas eléctricas, o del café, o de las harinas panificables, o del aceite de soja, o así. Luego, poco a poco, nos iremos acos-

tumbrando a lo demás. Porque, desde luego, el hecho existe. En los noticieros y en las fotografías vemos a gentes francamente mayores que todavía participan como signos externos...

AVUI I DEMÀ

De la vida misma, como decían en una publicación:
 —¿El diari "Avui"?
 —Surt demà, nen...

PROPER S VIATGES

ESCANDINAVIA

14 dies d'autocar i barco
 Preu: 45.000 pessetes
 Sortida el dia 15 d'agost

PARIS

5 dies viatge amb autocar
 Preu 9.800 pessetes
 Sortida el dia 7 de setembre

Inscripcions:

VIATGES IBERTRANS s.a.
 (G.A. títol 423)

Avda. José Antonio, 34
 Tel. 50 49 33

FIGUERES

XIRINACS

Delante de la cárcel de Figueres no tenemos a ningún "captaire". En la Modelo de Barcelona sí. Y además es un "captaire" Senador. Lleva allí un año y varios meses y confiesa que está cansado. Xirinacs lucha por la amnistía total. Quiere derribar los muros de la prisión. Quiere a todos en la calle. Lo pide en la calle Entenza y en el Senado. Es su postura de siempre, es, por tanto, consecuente.

Pero desde aquí queremos hacer una pregunta. ¿Pide la libertad incondicional para todos? Tenemos presos políticos y sociales, como les han llamado ahora. Y cada preso debe ser un caso distinto cuya circunstancia fijarán los jueces o la habrán determinado ya. Si derribamos los muros saldrán todos. Si la amnistía es para los políticos saldrán —y de hecho han salido ya muchos de ellos— y si es para los comunes, se podrá estudiar cada caso en particular para evitar que a causa del actual código penal un delito contra la propiedad o un adulterio, por ejemplo, tenga una pena igual o superior a un delito de sangre. Supongo que Xirinacs debe referirse a los políticos, a los encerrados por unas ideas. Porque presos, presos, los hay en todas las cárceles de todos los países democráticos.

Si el Senador, por el contrario, se refiere o toda clase de delito no creo que encuentre el apoyo popular total. Como sacerdote sabe que en el confesionario se perdona, pero también se impone una penitencia y el creyente que acudió a recibir el Sacramento debe cumplirla. Ahora bien. Los presos son seres humanos. Las condiciones de vida, el régimen penitenciario deberá perfeccionarse. Se podrán conceder todos los beneficios que ayuden, por el trabajo, por el comportamiento, a descuentos que aproximen la libertad. Se cuidará de que los hijos, los que han dependido del preso no sufran en la calle penas quizás peores impuestas por el abandono y por la miseria.

Pero volvamos a los delitos políticos. Yo no sé donde pone el límite el Senador "Captaire" entre el delito común y el político. Dios me libre de juzgar lo que no entiendo. Pero sí veo diferencia, por ejemplo, entre una muerte producida en un tiroteo con la policía y un asesinato de un guardia por la espalda. Y ahora un ejemplo que puede meditar nuestro Senador. Se dice que el crimen de "el rubio", que mató y echó a un pozo a Eufemiano Fuentes, se le podrá considerar seguramente preso político. Quizás siguiendo esta teoría podría suceder que una de las niñas violadas recientemente fuese prima hermana de una sobrina de la señora que hace las faenas de limpieza del Gobierno Civil. Y ya está: otro delito político.

Xirinacs: le rogamos una respuesta. Medite desde su importante puesto en la vida política del país. Usted, que se sienta delante de la cárcel Modelo de Barcelona y en el Senado permanece de pie.

Entre bastidors

El Sindicat (I)

En el número 9 d'aquest periòdic, en parlar de Josep Pous i Pagès no mencionàvem una de les facetes més interessants de la seva vida teatral: la del "sindicat d'Autors Dramàtics Catalans". Avui volem mencionar-la per conèixer una mica més aquest figuerenc i també perquè la situació d'aquell temps es repeteix avui entre els professionals del teatre.

En la segona meitat del segle XIX i els primers anys del XX, la vida teatral barcelonina la mantenen les iniciatives privades, és a dir, no hi ha cap organisme oficial que es plantegi seriosament el teatre i el subvencioni; quan hi és ho fa de manera esporàdica, per un certàmen literari o per un homenatge.

Als anys 1911-1912, sorgeix el primer intent de col·lectivitzar el nostre teatre, amb la creació del *Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans*, que organitza la seva primera temporada en el teatre "Eldorado", a la Plaça Catalunya. Aquest sindicat, compta amb una subvenció de l'Ajuntament de Barcelona, i reuneix els autors més representatius del teatre de l'època: Santiago Russinyol, Joan Puig i Ferrer, Apel·les Mestres, Josep Pous i Pagès, Avel·lí Artís, Ignasi Iglèsias, etc. Tot i això, la temporada va fracassar per dos motius: pels conflictes entre els autors que foren incapaçs de cenyir llurs ambicions personals als interessos globals del *Sindicat* i per la manca d'assistència del públic. Però també és cert que el *Sindicat* va néixer amb un clima en contra; així ens ho conta el mateix Pous i Pagès: "Quand l'Ajuntament de Barcelona l'any 1911, a instàncies d'Ignasi Iglèsias, que era regidor, concedí trenta mil pessetes al *Sindicat d'Autors Dramàtics Catalans*, per a muntar una temporada de teatre català, va ser tingut per una prodigalitat tan escandalosa que valgué als que havien rebut la subvenció, i a la temporada inaugurada poc després, l'hostilitat de gairabé tota la premsa i tot el públic de Barcelona".

La temporada 1912-1913 fracassa igualment, no per culpa del públic, que ara omple el local (per tal d'atreure's el públic popular s'instal·là al Teatre Espanyol, en el Paral·lel) sinó per la crisi interna del *Sindicat*. Els enemics més aferrissats són els autors que l'han deixat, i els que encara no ho han fet, procuren estrenar les seves obres, encara que això comporti treure de la cartellera, l'èxit d'un altre company. La temporada s'acaba amb la fallida de l'empresa, que s'autodissol.

Cinc anys després, el 1917, dos homes estretament lligats al sindicat, Pous i Pagès i Ignasi Iglèsias, intenten redreçar el teatre, i juntament amb un capitalista (el banquer reusenc Evarist Fàbregas) muntan una llarga temporada al teatre Romea; però el fracàs econòmic fa marxar al banquer, i el desinterès fa desertar a Iglèsias, deixant a Pous i Pagès sol per a assistir, d'una manera vaga, a l'empresari del Romea, Josep Canals. Aquest fou el que va donar al teatre català la continuïtat desitjada, fins que els poders públics se'n feren càrrec de manera àmplia i responsable durant la Generalitat. Després tots sabem el que va venir, i quin és, ara, l'estat del nostre teatre.

J.

Samsó Oliver

Un poema poc conegut de Josep Carner

No fa massa dies, Vicenç Burgas observava, des de les planes de 9 PAÍS que la poesia quasi no té lloc a les publicacions periòdiques actuals. Avui, doncs, duem a aquestes mateixes pàgines un poema quasi desconegut de Josep Carner, publicat en circumstàncies especials.

La revista *Ecuador 0°0'0"*, quaderns de poesia universal, editada a Mèxic, va publicar, l'any 1967, un exemplar facsímil de *Litoral*, molt interessant quadern de poesia, nascut a Andalusia i emigrat a Mèxic; d'en tant en tant aquesta publicació torna ara a editar-se i sempre és digna de ser llegida amb atenció. *Litoral* havia nascut a Màlaga, dirigida per Emilio Prados i Manuel Altolaguirre; l'any 1944 va treure un número especial a Mèxic, dedicat a la memòria del poeta i crític literari Enrique Díez-Canedo. Aquest havia dedicat molta atenció a la literatura dels països hispano-americans, i diversos escriptors xilens, mexicans, argentins, col·laboraren en l'exemplar que li fou dedicat, a la seva mort a l'exili.

Però ací ens interessa precisament el poema que va escriure el nostre Josep Carner, publicat en aquest exemplar concret de *Litoral*, i que és, al meu entendre, dels millors del recull. L'ofereixo, doncs, a la lectura dels que segueixen 9 PAÍS:

Trànsit d'Enric Díez-Canedo

Sospiraven els llibres en rengleres,
veia prop d'ell —quina cruesa, el sol!—

aquell raim de cares benamades,
atapeïdes en llur dol.
De puntetes deixà la seva cambra:
tenia en sa despulla massa fred.
Passà una porta nova, que va obrir-se
només que per a ella en la paret.
Baixà per una escala
estreta i amarada com un pou,
i eixí tot lleu a la boirosa via
on s'apaivaga l'ànima que fou.
Ombra gentil, encara, en la ribera
final, amb la deixia d'un somrís
guanyà el cor de Caron, dur com sa barca,
i aclarí vagament l'aire estantís.
Del riu en l'aigua negra, en embarcar-se,
plegà un manyoc d'estels,
i deixà la meitat d'un epigrama
al peu d'uns asfodels.

Crec que el ritme alat d'aquests versos, que caminen diriem de puntetes a la mateixa riba de la mort, no precisa de cap acotació. Són el tribut d'una gran poeta a l'amic i escriptor que compartia un mateix exili. Ara que Catalunya es va retrobant, cal esperar que algun dia les despulles de Josep Carner, el príncep dels poetes catalans, tornaran a la terra que les enyora.

M.ª Àngels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAÍS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n. ^{os})	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n. ^{os})	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n. ^{os})	1.000 "

Data i signatura

Josep Pla parla de Miguel Hernández

Passats ja uns dos mesos de la primera entrevista amb Josep Pla, se m'acudí la idea de crear un concurs literari, per tal de promoure —com diuen les bases— l'expressió escrita dels alumnes que estudien el batxillerat, però també amb el fi d'estimular-los al coneixement de la figura literària de l'escriptor de Palafrugell, el nom del qual hauria d'ésser la rúbrica del certamen. En l'esperança, doncs, que consentís en el projecte, la meua dona i jo el visitàrem una tarda fosca i força molla de desembre del 1975.

Sabiem que el moment més oportú per a trobar-lo disposat a rebre'ns era cap a les quatre, potser perquè vers aquesta hora, Pla encara fa una mica de temps abans de posar-se a escriure i escriure fins entrada la nit. Ja dintre els límits de la casa pairal, un masover ens digué que en Pla no volia que ningú el molestés aquella tarda sota qualsevol excusa, però que ell ens aconsellava no fer-ne cas, d'això, i que un cop a dalt entréssim a veure'l sense massa escrúpols. La veritat és que travessàrem la sala no poc esparverats; la dona per educació, jo perquè entenc que a un escriptor, molt més que a d'altres persones, li empenya que se'l desconcentri de la feina i tanmateix de l'oci que sovint resulta fecundant del que després s'escriurà. A mig camí, una veu que se sentia ofegada ens deturà:

—Què, qui sou? Ho sento. He dit que avui no vull rebre ningú. Vinguin vostès un altre dia. Estic aclaparat de treball. Vinguin un altre dia...

Instintivament, nosaltres ens vàrem aïllar un tros a l'escriptor, i en Pla, com si res no hagués dit, ens oferí seient prop de la llar. Anant al gra, el vaig informar sobre el concurs en qüestió.

—No i no —gesticulava dit enlaire—; no desitjo pas cap classe d'honors, amic meu. Pensin en el nom d'un altre. Jo no n'he fet, de mèrits, cregui'm...

—Si més no, faci-ho pels vaillets del nostre Institut —insistia jo.

—No; a mi no m'agrada la canalla, senyor Director. A vostè, sí. I per aquest motiu, n'és professor. En canvi, a mi la mainada em rebenta. Demani'm coses per als grans; no per als marrecs. Em perdoni...

Per respecte, vaig creure convenient no pressionar-lo. I canviant de tema, li lliuro, dedicat, el meu llibre entorn de la vida i l'obra del poeta Miguel Hernández.

—Ah, Miguel Hernández! —exclamaria—; sí, fou un comunista... Però jo no sóc comunista jove. I sap per quines raons? Primera: perquè m'estimo la llibertat, i els comunistes l'anul·len. Segona: perquè jo vull pensar pel meu compte. I tercera: perquè treballo tothora. De manera que ja m'afiliaré al partit comunista, quan decideixi tirar de beta sense fotre cop... Si vostè està d'acord amb mi, ja pot escriure llibres sobre els comunistes, jove; però si no, no els

escrigui, doncs només han d'escriure sobre ells els qui són anticomunistes. D'altra banda, la gent com l'Hernández no interessa a Espanya, car es tracta d'individus apassionats, i aquí volem persones intel·ligents i fredes, no tipus que s'encenen de pressa...

Pla féu un somris de referència a Maria Jesús, que, tot just vinguda a Catalunya, encara no entenia gaire el català, i li digué:

—Así que usted vivía en Madrid. Y ¿qué, le gusta, le gusta Palafrugell? Sepa que en este país hace mucho frío. Comprende un termostator, créame. En Palafrugell, hace más frío que en Madrid.

L'escriptor i la meua dona abundaren després en el tema del clima, en el de la carestia de la vida, en la manera d'ésser de la gent palafrugellenca... Per rematar el diàleg, en Pla sentencià:

—Palafrugell és un poble d'anarquistas. No passi "cuidado".

Jo m'havia fixat en el bloc que tenia sobre la taula, ben ple de compacta escritura.

—Em sembla que vostè no corregeixi mai. Com s'ho fa? —li vaig dir.

—Es molt fàcil, jove. Cada frase ha estat meditada mil vegades abans de traslladar-la al paper. Ja veu si n'és, de senzill! —em respongué.

—Certament, sento enveja envers vostè, senyor Pla, pel temps considerable que disposa per a escriure i llegir. Però què tinc entès que no fa més que això, oi?

—Res més —em contestaria—; però tingui en compte que aquesta situació de privilegi me l'he preparada jo. Sàpiga que el matrimoni és el pitjor que se li pot desitjar a un escriptor i, en general, a un artista. Les dones són nefastes, cregui'm...

Encara conversariem sobre altres temes aquella tarda. Pla, al moment d'acomiarar-nos, em digué amb un to distint a l'emprat fins llavors:

—Balcells, cregui'm: el meu nom no s'ha de posar a un premi per a un jovent que, a més, no sap ni com s'agafa una ploma. Poseu-ne un altre, de nom. El de Ramon Muntaner, per exemple... I si no, faci el que vulgui. Posi el que vulgui.

Un cop a casa, vaig reflexionar una mica sobre aquell homenot que em semblava un trencaclosques. D'un cantó, no sabia si les seves opinions són manifestades per extravagància, o bé responen a la seva veritat, encara que voluntariament exagerada i tanmateix caricatural. No ho sé. Jo escric el que en Josep Pla sostingué davant meu. Si s'ha d'entendre una altra cosa, no l'he endevinada.

Josep Maria Balcells

Aquests artistes

Álvarez Yela: Una dosi mortal de romanticisme

A "l'Hostal" de Cadaqués, hi exposa l'Álvarez Yela. Aneu a veure'l. És fascinant. Hi trobareu el mal en estat químicament pur. És que, tal vegada, Álvarez Yela podria viure sense fascinar? Viure sense respirar!...

Álvarez Yela és un home lúgubre, amb la retina xopa de merlets, de ponts llevadissos, de calabossos, de castells, de fortalises impenetrables i d'altres ginyes i fòtils medievals on hi enclaustra, sodomitza i tortura tot un reguitzell de princeses i de donzelles benestants; tot un seguit de mosses imperials i gates maules, aptes pel llibertinatge, obscenes potencials pel sol fet d'haver rebut una educació molt estricta en místics convents i en sofisticats col·legis de monges. En les seves baluernes, independentment del bé i del mal, es conculquen sistemàticament, metòdicament, la llei i l'ordre de la plebs. Ell és el nostre Gilles de Reis, el veritable Barbablava de l'Empordà, que en una de les seves múltiples encarnacions, la corresponent al segle XV, fou company d'armes de Joana d'Arc.

Álvarez Yela exposa doncs a Cada-

qués, la part maleïda de l'experiència humana. L'art, per ell, és un acte de rebel·lia, una dèria de cavaller medieval per recuperar la cara amagada de la vida: l'irracional, els actes instintius, gratuïts, luxosos o mortals. Els seus animals metonímics, les seves heroïnes supererotitzades per l'arabesc, procedeixen, sembla, de planetes llunyans i perversos. Tot això ho exemplifica servint-se d'un grafisme extraordinari. Aquesta obra és com un ex-vot fet al Diable, en record d'experiències negatives.

El seu dibuix sobresurt per un fort sentiment impregnat de literatura i de ciència-ficció, sentiment també decadentista, naturista i al·lusivista a la manera de Burne Hogarth (Tarzán), i dels *comics* o historietes il·lustrades més innovadores: Valentina (Guido Crepax), Barbarella (Forest), Xam (Devil), Jodelle (Peelaert). Hi ha en el literaturisme de l'Álvarez Yela, el mateix quintaessenciament que en el de l'Alex Raymond (Flash Gordon), i l'habilitat gairebé s'equival en ambdós. Té una capacitat d'invenió i d'execució ben característiques d'un llen-

guatge icònic revolucionari. El virtuosisme d'aquest artista, no rebutja pas el paral·lelisme amb el dels holandesos del XVII, amb els dels xinesos i dels japonesos més destres i preciosistes. I per escriure, una sensibilitat profunda per tot allò que és imaginari. Insisteixo: aquesta creació de formes és peculiarment literària; sentiments transvasats en els laboratoris de la cultura dels *comics* (no pas dels *comixs*), més aviat que despertats en el contacte directe de la realitat exterior.

La línia, extraordinàriament expressiva, sòlida, graciosa i nerviosa; d'una finesa gairebé malaltissa, on tota la gamma de recursos coneguda fa viure aquell món afeminat, preocupat, juganer i ociós, que afecciona l'Álvarez Yela.

Serà doncs el seu art un artifici decadentista servit per un temperament traçut fins a l'inversemblant? En gran part és així: però això no és un vici en aquest cas. És una resultant temperamental d'un Superman creador, procedent del planeta Krypton.

Narcís Pijoan

Les perilloses princeses d'Álvarez Yela: heroïnes erotitzades per l'arabesc

Naranja, Cola, Limón, La Casera estrena sabor y... tapón!!!

Sí, ahora La Casera con su Nuevo Tapón,
es aún más buena, porque es más fácil de abrir.

Muy fácil. Es un Nuevo Tapón
especial para no molestar a mamá.

Y para que mamá esté tranquila.
Las botellas se quedan bien cerradas
sin ningún esfuerzo
y así no se van las burbujas.

La Casera
Nuevos sabores

TF-1

PELÍCULAS

- 3 Miércoles 20.30.- Désiré Lafarge (S)
- 4 Jueves 20.30.- L'appel de l'or (S)
- 5 Viernes 13.35.- Les amours finissent a l'aube (P)
- 6 Sábado 21.35.- Sergent Anderson (S)
- 7 Domingo 20.30.- Un Condé
- 8 Lunes 13.35.- La Justice de Simon l'Indien
- 9 Martes 13.45.- Lucien Leuwen

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 3 Miércoles 17.55.- Emissions pour les enfants (V)
- 4 Jueves 13.00.- Gala de la Croix Rouge (Monaco)
- 5 Viernes 18.15.- Le grand saut périlleux (S)
- 6 Sábado 20.30.- Show Machine
- 7 Domingo 17.40.- Les Combattants du désert
- 8 Lunes 20.30.- Le Voyage d'Amélie
- 9 Martes 21.35.- Longue distance (V)

A-2

PELÍCULAS

- 3 Miércoles 16.55.- Bonanza (A)
- 4 Jueves 20.30.- Charlie et ses deux nénettes (D)
- 5 Viernes 20.30.- L'Italian (S)
- 6 Sábado 20.30.- Les Caprices de Marianne
- 7 Domingo 22.00.- La Dynastie des Forsyte (S)
- 8 Lunes 16.40.- Les Grands Détectives (S)
- 9 Martes 20.30.- Comment voler un million de dollars (C)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 3 Miércoles 20.30.- Un Shérif a New York (A)
- 4 Jueves 15.00.- La Honte de la famille (C)
- 5 Viernes 21.45.- Ah! Vous écrivez? (V)
- 6 Sábado 15.55.- Sports
- 7 Domingo 15.00.- Cirques du monde (V)
- 8 Lunes 20.30.- Music-Hall (V)
- 9 Martes 16.50.- L'Homme à la valise (S)

FR-3

PELÍCULAS

- 3 Miércoles 20.30.- Le Jeune Cassidy (A)
- 4 Jueves 20.30.- Le Soldat Laforêt (A)
- 5 Viernes 21.30.- Quelques Afriques (DC)
- 6 Sábado 20.30.- Eleanor et Franklin (S)
- 7 Domingo 22.30.- Mam'zelle Bonaparte
- 8 Lunes 20.30.- Madame X (P)
- 9 Martes 20.30.- La Fureur des hommes

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 3 Miércoles 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)
- 4 Jueves 19.40.- Emissions pour la jeunesse (V)
- 5 Viernes 20.30.- Vendredi (V)
- 6 Sábado 21.30.- La Transamazonienne (S)
- 7 Domingo 21.30.- Aspects du court métrage français (V)
- 8 Lunes 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)
- 9 Martes 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 3 Dimecres 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Català amb nosaltres i Nova gent
- 4 Dijous 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE
- 5 Divendres 14.00.- Miramar
- 6 Dissabte 13.25.- Terra d'escudella
- 8 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
- 14.00.- Miramar
- 9 Dimarts 14.00.- Miramar
- Tarda 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Parlar malament de la Creu no estaria gaire bé. Ho farem de "Raïces". Aquesta vegada era més aviat un nap aigualit i en llengua desconeguda. Enhorabona.

***

Publicitàriament, els fabricants de paraigües baden i els de cremes enfosquidores bornegen.

***

I si parlem de publicitat, qué fan els laboratoris que no inclouen un remei contra la cirrosi epàtica entre mig del conyac i el voodka?

***

Del "Telediario" em plau, més que res, el seu esperit pedagògic. Es enteridor com ens expliquen tota mesura governamental a nosaltres que no tenim cap premi extraordinari de llicenciatura.

Amb això de "Camina o revienta", el Lute llueix una psicologia de pneumàtic, potser molt profitosa per als nens i nenes d'avui. Però ens sembla una mica massa.

***

"Misericordia", i de la mà de la "Tele", se'n va al Premi d'Itàlia. Esperem que els crítics d'aquell país no sàpiguen res d'en Benito Pérez Galdós.

***

"La Heredera" va comparèixer per quarta vegada, probablement perquè els distribuïdors fan un preu a la insistència.

***

Si "Las manos son inocentes", més ho èrem nosaltres. Una barreja de teologia i assassinat no és un encert psicològic. Posats a fer una tria, ens agrada més Landrú.

Fútbol**El viernes se iniciará la tercera edición del "Trofeu Ciutat de Figueres"****Tarragona, Girona, Figueres, La Bisbal, Banyoles, Roses y Borrassà, equipos que participarán en la misma**

A dos días vista, tenemos el inicio del Trofeo Ciudad de Figueres, que si la memoria no nos es infiel, será la tercera edición del mismo. Creemos recordar que, en las dos veces anteriores, el organizador del trofeo se erigió vencedor. El primer año tras vencer al Manresa y el pasado derrotando contra todo pronóstico al Valladolid. Dicen, que no hay dos sin tres. Veremos pues, si los figuerenses hacen bueno el adagio.

El viernes día 5 se enfrentarán el Roses y el Figueres. El sábado día 6 lo harán el Girona y Tarragona. Los dos vencedores disputarán la gran final el domingo por la noche. Bueno, como ya saben nuestros lectores, habrá con anterioridad otra final. Lo que podríamos llamar final chica y que la van a disputar los dos equipos supervivientes del segundo grupo, en el que formarán los onces representa-

tivos de Borrassà, La Bisbal, Banyoles y Figueres B.

Después de un tiempo prudencial sin fútbol, los aficionados esperan con ganas el inicio de esta nueva temporada y es de esperar que, a poco que las condiciones climatológicas sean favorables, el recinto municipal figuerense presentará un buen aspecto.

EL FIGUERES AL "TORNEIG DE L'ESTANY"

Ya se sabe que, en verano, los torneos futbolísticos proliferan por doquier. Toda ciudad que se precie organiza el suyo. Estos choques amistosos sirven para ir rodando a las diferentes plantillas y empiezan a ambientar a los "hinchas". En la provincia gerundense, los de mayor arraigo actualmente son los que se celebran en Girona, Figueres y Banyoles.

El primero ya finiquitado y el segundo a punto de iniciarse, habrán precedido al de la ciudad del lago. El Figueres también estará presente una vez más.

PUNTO FINAL

A título de rumor, nos hicimos eco de un hecho que algunos figuerenses pudieron presenciar en Girona. Como queda escrito en la crónica del encuentro frente al Osasuna, el colegiado y un juez de línea fueron muy parciales en sus decisiones. Pues bien, una vez acabó el partido, el trío arbitral se marchó con el Sr. Campoy. Este caballero el año anterior era delegado del Figueres en la Federación Catalana. ¿Tendría algo que ver? Así nos lo contaron...

Joaquín Balletero

Figueres, 2 — Osasuna, 3**Los "unionistas" no tuvieron suerte, en el gerundense "Trofeu Costa Brava"**

chea), Pascual, Iriguibel, Serrano, (Sorrondo), Ostivar, (Isusquiza).

A los 26 ms. M. Pagés desde lejos larga un potente chut que vale el 1-0. Ostivar a los 31 ms. lanza un penalty y empata a uno. A los 35 ms. Duran remata el 2-1 a la red. Esparza a los 56 ms. sorprende a Miret adelantado y marca el 2-2. Bosmediano a los 85 ms. solo ante Miret pone el 2-3 final.

COMENTARIO

Gratisima impresión causó el cuadro figuerense ante un enemigo de superior categoría y, a punto estuvo de eliminarlo del trofeo. En esta primera confrontación de la temporada, el Figueres demostró al poco público congregateo en Montilivi, que habrá que contar con ellos a la hora del recuento final en el grupo III de la Tercera División.

El choque tuvo diferentes alternati-

Este encuentro, junto con la otra semifinal Palamós-Girona, debía ofrecer a los dos finalistas del "Trofeo Costa Brava" que anualmente organiza el once gerundense. Por muy poco, y por un cúmulo de circunstancias adversas, el Figueres quedó apeado de ella.

ARBITRO

Dirigió mal y muy en contra de los intereses figuerenses, el colegiado Sr. Ramón Guitart. Expulsó al preparador unionista Luis Coll del banquillo y a los jugadores Durán, Gabari y Cortada.

ALINEACIONES

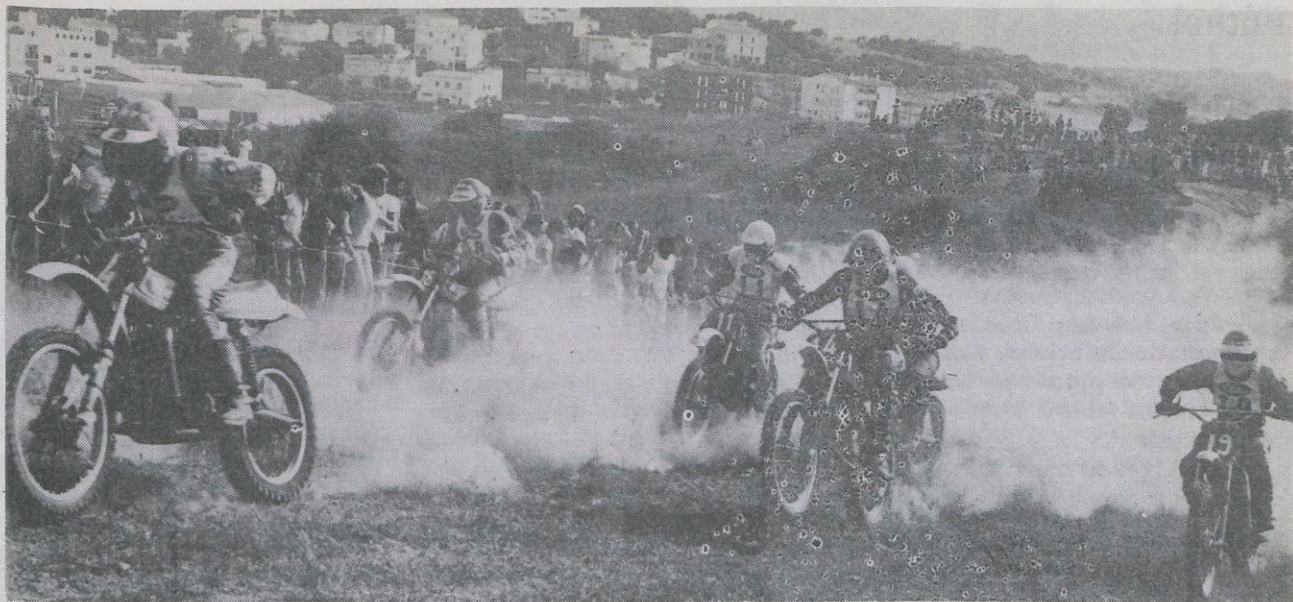
FIGUERES: Miret; Torrens, Cortada, Ornat; Cros, Vilar; Duran, Fernández (Semis), Pagés, Busquets, Echegoyen (Salazar).

OSASUNA: Iparagirre; Hierro, Gabari, Esparza; Sánchez, Mina, (Bosmediano); Echebarria, (Bengoe-

vas y el mando del mismo estuvo en manos de los dos equipos en diferentes periodos. Tanto es así, que solamente a falta de cinco minutos para el tiempo límite, pudo el Osasuna erigirse en vencedor y teniendo en cuenta además, que el conjunto albiazul contaba con un jugador menos.

Es prematuro sacar conclusiones y un solo partido no es suficiente para emitir aventurados pronósticos. Ahora bien, a poco que el Figueres logre ensamblar sus líneas tendrá un equipo potente y de mucho empaque. No olvidemos tampoco que, tanto Bartolomé como Vilarrodá, no pudieron jugar este encuentro y todos sabemos la valía de los mismos. En suma, los unionistas salvaron con decoro y dignidad este primer test, luchando contra un segundo divisionario y las absurdas decisiones del trencilla de turno.

J. B. U.

Palafrugell

Moto Cross de exhibición

No tuvo realmente la aceptación multitudinaria deseada el I Moto-

Cross Festa Major de Palafrugell, prueba esta únicamente de exhibición, pero que reunió en la villa a varias de las primeras figuras de *seniors* y *supers*, Juan Cros terminó primero en el cómputo general, mientras Martínez se aupaba en la segunda plaza y Albert Ribó en tercer lugar. En la otra categoría, la de *juniors*, donde los jóvenes dieron una lección de pundonor

a los consagrados, Jordi Bautista se proclamó brillante vencedor ante 22 participantes. Una prueba más organizada por el Motor Club Baix Empordà que hará posible este próximo domingo día 7, se celebre una nueva edición —la quinceava concretamente— de la Carrera Internacional de Karts en Palamós.

X. A.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio. 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Escàndol al "Tour"

Dèiem en el nostre últim escrit que el "Tour 1977" passaria a la història com el del cant del cigne d'Eddy Merckx. En efecte, aquesta volta a França ens ha demostrat que la davallada del gran campió és cosa feta, i, també, que darrera seu ja es perfilen els substituïts, els qui prendran la plaça d'ídols de l'afecció. L'alemany Thureau en podria ser un, si no fos que a Alemanya l'afició al ciclisme professional és minsa.

Thureau, home ràpid, com ens ha demostrat en les etapes contra el cronòmetre, pot ésser el nou campió i aspirar al rècord del món de velocitat, cosa que també podem dir de l'holandès Kuiper.

Com tots sabem, ha guanyat la volta el francès Thevenet, el qual ha sabut ser el més complet, cosa que, en una prova com el Tour, on hi ha de tot, pla, muntanya, fred, calor, compta molt. De tota manera, la mitjana de temps ha estat de les més fluïxes d'aquests darrers anys, prova que no s'ha corregut gaire fora de les últimes i transcendents etapes.

Però, tornant al títol del nostre comentari, la importància d'aquest "Tour" no rau en això, sinó en l'escàndol de la droga. El control antidoping ha donat positiu en uns quants corredors, entre ells Zoetemelk, un dels millors i més seriosos. D'altra banda, sembla que ha donat negatiu en molts que efectivament s'han drogat. En resum, que uns pocs paguen els plats trencats dels altres.

Ens explicarem. Pel que es veu, gairebé tots es droguen, i tant és així que drogar-se és avui una cosa corrent i vulgar i fins considerada necessària. Els corredors ciclistes, a més d'esportistes, són professionals que han d'esforçar-se a córrer si volen, en els pocs anys que dura una vida esportiva, recollir els diners necessaris per a assegurar-se el dia de demà. La vida activa del corredor ciclista, i això val també per a d'altres esports professionals, gira al

voltant dels cinc o deu anys.

A més, arribar a conclusions certes per mitjà del control anti-doping no és fàcil. Avui dia s'empren drogues que no deixen residus a l'orina. Una d'elles, per exemple, és la cortisona, la qual, per cert, és molt més perillosa que l'amfetamina, usada de fa anys a grans dosis per molts esportistes.

La cosa és molt complicada, tant, que podríem discutir-ne pàgines i més pàgines. Actualment, l'ús de productes farmacèutics és tan estès que costa de trobar una persona que pel motiu més insignificant no ingereixi alguna droga, començant per la vulgar aspirina. És clar que no és pas d'aspirines que estem tractant ara, sinó de drogues molt més perilloses, sobretot si no hi ha control mèdic com hi hauria d'haver. En això els entrenadors normalment actuen com si fossin aprenents de bruixots: les subministren als seus pupils a la bona de Déu, com si es tractés de substàncies miraculoses.

És molt possible que, un cop més, els esportistes estiguin fent de conills d'Índies, és a dir, serveixen a la medicina per a obrir nous horitzons. I pot ser que, a la llarga, la droga, científicament dosificada, sigui considerada recomanable.

Però, jo em pregunto, què passarà aleshores? Haurem arribat a un moment en què no sabrem distingir quin és el millor esportista. Tot dependrà de l'art en la dosificació de la droga.

Albert Gurt

Toros

José Salazar cortó dos orejas

Tarde poco taurina y regular entrada en el coso de Figueres. No llovió, pero el viento, a ratos, dificultó la labor de los diestros. Se corrieron cuatro toros del Conde de Mayalde, de Salamanca, para los diestros, y dos toros sevillanos de los Hijos de Tomás Pérez de la Concha, para el rejoneador. Los lidiados en cuarto y quinto lugar, de buena lámina y presencia.

Joaquín Moreno de Silva, actuó en primer y sexto lugar. Regular en su primera actuación matando al astado de un rejón y de tres descabellos pie a tierra. Dió la vuelta escuchando aplausos.

Mejóro su labor en el que cerraba plaza. Estuvo muy lucido en rejones y banderillas. Pero todo lo contrario a la hora de la verdad. Dos rejones y al ver que el toro no doblaba, tuvo que descabellar después de varios intentos.

El Puno, recibió al primero de su lote con unas buenas verónicas rematando con media su serie. Brindó al Sr. Gelart y con la muleta estuvo bien. Algunos rechazos y estatuarios fueron aplaudidos. Dejó una estocada casi entera y aunque tardó un poco en caer el burel, hubo suficiente. Oreja y vuelta.

El cuarto de la tarde era muy bonito y de buenas defensas. Estuvo aseado con el capote y voluntarioso con la muleta. Clavó un pinchazo, media y descabelló al segundo empujón. Vuelta.

José Salazar, triunfó en su primero siendo jaleado con la capa. Brindó al ex-matador A. Poveda. Su faena fue variada y bastante aplaudida. Recetó una estocada que bastó. Dos orejas y vuelta triunfal.

En su segundo toro no pudo repetir el éxito anterior. El bicho imponía respeto y Salazar no se confió. Además, el viento soplabo en aquellos momentos con bastante fuerza. Media estocada honda, pero el toro se resistía a morir y tuvo que descabellar. Al tercer intento abatió a su enemigo. Vuelta.

Currillo

PISCINAS

SENSACIONAL
para Ud. Que

- Quiere construir su piscina.
- No tiene filtro en su piscina.
- Tiene problemas en su piscina.
- No quiere ser esclavo de su piscina.

SOMOS ESPECIALISTAS EN PISCINAS

En nuestra exposición podrá admirar la gama más moderna y completa de Filtros y accesorios así como los sistemas y productos de tratamiento de aguas más eficaces y rentables.

c/. José Coll s/n - Urb. Ensanche - Tel. 501118 - Apart. 131 - FIGUERAS

Prada del Conflent Homenatge de l'Orfeó Gracienc a Pompeu Fabra

Al cementiri de Prada del Conflent, i davant la tomba de Pompeu Fabra, l'Orfeó Gracienc, tot aprofitant la seva estada per terres de la Catalunya Nord, cantà "Els Segadors", sota la direcció del mestre Antoni Pérez Simó. Això formà part del fervorós homenatge —la seva cloenda—, que l'esmentat orfeó volgué oferir al "seny ordenador de la llengua catalana". Prèviament, damunt la llosa de marbre, el mestre director i el president de l'entitat coral barcelonina hi havien col·locat una corona de llorer, amb una sentida dedicatòria portada expressament de la Ciutat Comtal. El secretari llegí un emocionat panegíric en recordança de Pompeu Fabra. I el batlle de Prada, senyor Gipoló, que s'expressà en català, glossà la seva amistat amb el mestre Fabra i alentà als presents per una més perfecte unió de les dues vessants dels Pirineus.

L'Orfeó Gracienc, durant aquesta estada a la Catalunya Nord, actuà a la Catedral d'Elna, on interpretà un concert, amb base de polifonia religiosa i profana, així com populars catalanes de prestigiosos autors. També ho féu a Sant Miquel de Cuixà, on oferí un concert que va ésser llargament aplaudit. I, per últim, actuà a la Catedral de Sant Jaume, de Perpinyà, sota la presidència d'honor dels senyors Cornudella i Deloncle. A mitja part, el matrimoni Cornudella llegí als cantaires sengles i emocionants missatges de l'honorable president Tarradellas i la seva gentil muller Antònia, dirigits a l'Orfeó Gracienc.

M. L.

Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana

9PAIS

Perpinyà

Generalitat de Catalunya: confiança en una restauració ràpida Intensa activitat de Josep Tarradellas

Josep Tarradellas, president de la Generalitat de Catalunya, donà per acabada la seva estada a Perpinyà, on mantingué divendres (concretament, a la veïna localitat de Sant Cebrià) una important i llarga entrevista amb la comissió permanent de l'Assemblea de Parlamentaris catalans, i es traslladà a la seva residència habitual de Saint Martin Le Beau, a pocs quilòmetres de París.

L'activitat portada a terme per Tarradellas, a la capital de Rosselló, fou molt intesa. A part de l'entrevista amb els parlamentaris, el president va rebre, a l'"Hotel de France", moltíssims visites: una delegació de l'Associació Catalana de la Dona, el Comitè de la Fira Internacional de Barcelona, una delegació del Partit Socialista de Catalunya, una altra de l'Esquerra Republicana de Catalunya, presidida per Heribert Barrera, etc. També visitaren a Tarradellas els senyors Espinosa, Socías, Cuatrecasas (que fou representant de la Generalitat a l'Argentina), Sabater (Lliga), Senillosa (Partit Popular de Catalunya), Petit Fontseré, Batista Roca, Vachier, Cullell (Convergència), Sobrequés (senador) i d'altres.

CLIMA D'OPTIMISME

Per altra banda, hom diu, a Perpinyà, que serà immediata la publicació per decret-llei dels components de la delegació negociadora dels parlamentaris catalans sobre l'establiment de la Generalitat provisional que presideix Tarradellas, al "Diari Oficial de la Generalitat".

Cal dir que, d'aquest diari, se n'han fet dos números a l'exili i que el tercer, on s'inclouran els decrets-lleis de nomenament, es publicarà abans de quinze dies. El primer número del "Diari Oficial de la Generalitat" sortí amb el nomenament de Josep Tarradellas com a president d'aquest organisme, i el segon, amb motiu de la creació de l'Organisme Consultiu de la Presidència de la Generalitat.

Segons sembla, les gestions encaminades a la consecució de la Generalitat provisional seran ràpides. Per això, s'anuncia que molt aviat Tarradellas i els parlamentaris celebraran una nova entrevista.

M. L.

**RESTAURANT
LA LLAR**

carn a la brasa
plats típics
banquets

carretera de Rosas

Farmàcies

Dia 3, dimecres
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 4, dijous
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 5, divendres
Perxas - Rambla, 36
Dia 6, dissabte
Ferran - Gral. Mola, 6
Perxas - Rambla, 36 (Només tarda de 4 a 8)
Dia 7, diumenge
Perxas - Rambla, 36
Dia 8, dilluns
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 9, dimarts
Bonmatí - Rambla, 10

Exposicions

Òbanos - Olis de Domingo Batallé i Coldecarrera.
-Art-3 - Jaume Turró, pintures.
La Cúpula - "L'Apocalipsis", llibre realitzat per J. Foret.
Rhodas - Exposició col·lectiva permanent: Perpiñá, Zamora Muñoz, Amat, Granados Llimona, R. Pujol, Blanch, etc.
Vallès - Tribulietx, escultures.
Victòria - Col·lectiva. Horari d'estiu de 18 a 20 hores.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

En L'ESCALA; LA JONQUERA, LLANÇA, PORT DE LA SELVA y ROSES. Se precisa agentes para grupo inversiones-financiaciones. FINORD. Apartado 150. FIGUERES

Espectacles

Cinema "Las Vegas"
Dijous, dia 4, a partir de les quatre de la tarda: "Mako, el tiburón de la muerte" i "¿...Dónde está la 7.ª Compañía?"

Dissabte, dia 6, a la nit, i diumenge, dia 7, tarda i nit: "El apolítico" i "El gran caracol".

Sala Edison

Dimecres, dia 3, nit, i dijous, dia 4, tarda i nit: "Un bebé para mi esposa" i "Una tumba para un sheriff".

Dijous, dia 4, nit; dissabte, dia 6, nit; i diumenge, tarda i nit: "Harry, el fuerte" i "Profesión aventurero".

Cinema El Jardí

Dijous, dia 4, nit; dissabte, dia 6, nit; i diumenge, dia 7, a partir de les quatre de la tarda: "El hombre que desafió a la organización" i "El Rolls-royce amarillo".

Cinema Juncària

Diumenge, dia 7, tarda i nit: "El hombre que desafió a la organización" i "El Rolls-royce amarillo".

Charly-Boîte

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenges i festius, de les 6 fins a la matinada.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Velleja i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat. - Tancada per vacances del 3 al 31 d'agost.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gilbert* en C./Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

AHORA ES EL MOMENTO compre su piso en calle Pedro Compte de Gerona con hipoteca a 16 años. *Fincas Tarres*. Tel. 20 30 80.

PISO LUJO, en Rosas frente al mar. Oportunidad 2.000.000 ptas. *Fincas Gibert*. C./Caamaño n.º 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN AGULLANA se vende finca agrícola, ganadera y forestal. Casa señorial y masía. Superficie 235 vesanas. *Fincas Gibert* en C./Caamaño n.º 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

CREDITOS 10 AÑOS para instalación, ampliación y traslado de negocios o industrias. Créditos a la construcción. *Finord*. Apartado 150. Figueras.

EN VILANOVA DE LA MUGA se vende finca de 260 vesanas. Apta para explotación ganadera, magníficos pastos. Se puede regar toda la finca. Calificada de primera calidad. *Fincas Gibert* en C./Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

AYUDANTE PANADERO se necesita. Dirigirse a Panadería Luis Ferrer C./ Tins n.º 10. Tel. 50 35 43. Figueras.

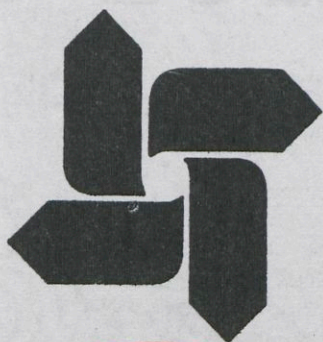
gpaïs

**Telèfon
50 57 63**

¡VERANO!

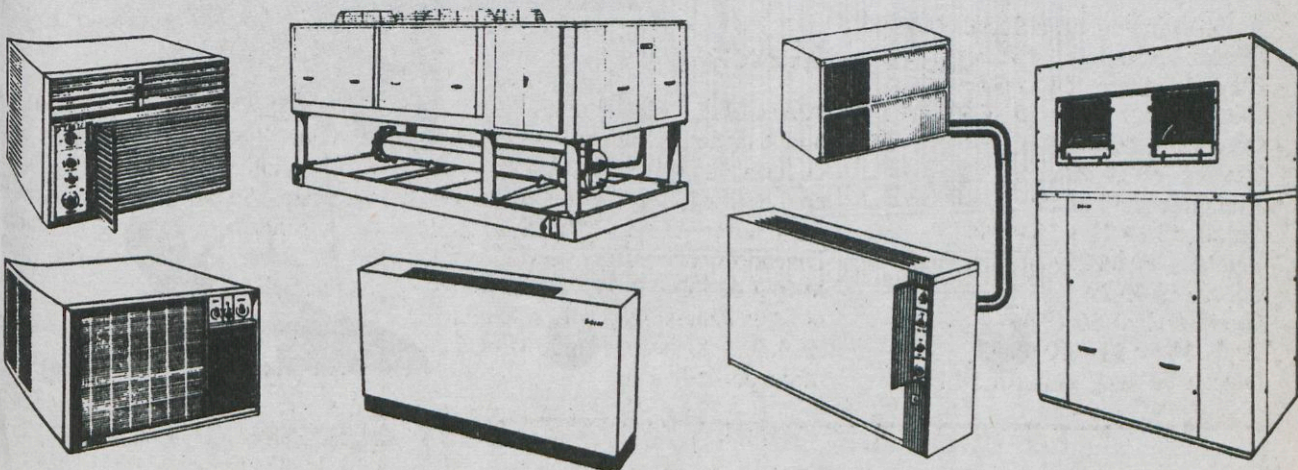
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

Hiper Figueres

ctra. França s/n · Edifici Port-Lligat

ELS HIPER
PREUS DE...

La comarca de Figueres disposa del seu
Hipermercat, a nivell europeu

comoditat en la compra. Tot en un mateix centre.
estalvi en preus i en temps.
llibertat d'elecció.